

Евангелле Царства Божага

Гэта ІСНУЕ рашэнне!

**Ці разумеце вы, што Ісус сказаў, што канец не можа
надысці, пакуль свету не будзе прапаведана
Царства Божае на сведчанне?**

**«І воўк будзе жыць з ягнём... Яны не будуць чыніць
шкоды і шкоды на ўсёй святой гары Маёй, бо
зямля будзе поўная пазнання Госпада, як воды
пакрываюць мора». (Ісаія 11:6,9)**

Па

Bob Thiel, Ph.D.

Евангелле Царства Божага

Гэта ІСНУЕ рашэнне!

Па Bob Thiel, Ph.D.

Аўтарскае права ©2016/2017/2018/2019/2022/2025 належыць выдавецтву Nazarene Books. Выданне 2.0. Буклет, падрыхтаваны для Працягваецца Царква Божая (Continuing Church of God) і Пераемнікі, аднаасобная карпарацыя. P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483 U.S.A. ISBN: 978-1-940482-09-5.

Чаму чалавецтва не можа вырашыць свае праблемы?

Ці ведаеце вы, што першае і апошняе, пра што, паводле Бібліі, прапаведаваў Ісус, тычылася Евангелля Царства Божага?

Ці ведаеце вы, што апосталы і тыя, хто прыйшоў за імі, надалі вялікае значэнне Царству Божаму?

Ці з'яўляецца Царства Божае асобай Ісуса? Ці з'яўляецца Царства Божае Ісусам, які жыве сваім жыццём у нас зараз? Ці з'яўляецца Царства Божае нейкім будучым рэальным царствам? Ці паверыце вы таму, чаму вучыць Біблія?

Што такое царства? Што такое Царства Божае? Чаму вучыць Біблія? Чаму вучыла ранняя хрысціянская царква?

Ці разумееце вы, што канец не можа надысці, пакуль свету не будзе прапаведана Царства Божае на сведчанне?

На вокладцы намалювана ягня, якое ляжыць побач з ваўком, аформлена кампаніяй Burdine Printing and Graphics. На задняй вокладцы — частка арыгінальнага будынка Царквы Божай у Іерусаліме, зробленая ў 2013 годзе доктарам Бобам Тылем.

ЗМЕСТ

1. Ці ёсць у чалавецтва рашэнні?	4
2. Якое Евангелле прапаведаваў Ісус?	10
3. Ці было вядома пра Царства Божае ў Старым Запавеце?	23
4. Ці вучылі апосталы Евангеллю Каралеўства?	30
5. Крыніцы па-за межамі Новага Запавету, якім вучылі Царства Божае.	40
6. Грэка-рымскія цэрквы вучаць, што Царства важнае, але...	64
7. Чаму менавіта Царства Божае?	72
<i>Кантактная інфармацыя</i>	81

Заўвага: Гэтая кніга — пераклад з англійскай версіі з дапамогай штучнага інтэлекту, таму некаторыя выразы могуць не цалкам адлюстроўваць арыгінал, але ёсць надзея, што яны блізкія да гэтага. Англійская версія даступная бясплатна ў Інтэрнэце па адрасе www.ccog.org.

1. Ці ёсць у чалавецтва рашэнні?

Свет сутыкаецца з мноствам праблем.

Шмат людзей галодныя. Шмат людзей прыгнечаныя. Шмат людзей сутыкаюцца з галечай. Шмат краін маюць сур'ёзныя даўгі. Дзеці, у тым ліку ненароджаныя, сутыкаюцца з жорсткім абыходжаннем. Хваробы, устойлівыя да лекаў, турбуюць многіх лекараў. Паветра ў буйных прамысловых гарадах занадта забруджанае, каб быць здаровым. Розныя палітыкі пагражаюць вайной. Тэрарыстычныя акты працягваюцца.

Ці могуць сусветныя лідэры вырашыць праблемы, з якімі сутыкаецца чалавецтва?

Многія так думаюць.

Новая універсальная праграма

25 верасня 2015 года, пасля асноўнай прамовы Папы Францішка з Ватыкана, 193 краіны Арганізацыі Аб'яднаных Нацый (ААН) прагаласавалі за рэалізацыю «17 мэт устойлівага развіцця», якія часам называлі *Новая універсальная праграма* Вось 17 мэтаў ААН:

Мэта 1. Пакласці канец беднасці ва ўсіх яе праявах паўсюль

Мэта 2. Выкараніць голад, забяспечыць харчовую бяспеку і паляпшэнне харчавання, а таксама садзейнічаць устойліваму развіццю сельскай гаспадаркі

Мэта 3. Забяспечыць здаровы лад жыцця і спрыяць дабрабыту для ўсіх у любым узросце

Мэта 4. Забяспечыць інклюзіўную і справядлівую якасную адукацыю і спрыяць магчымасцям навучання на працягу ўсяго жыцця для ўсіх

Мэта 5. Дасягненне гендэрнай роўнасці і пашырэнне правоў і магчымасцей усіх жанчын і дзяўчат

Мэта 6. Забяспечыць даступнасць і ўстойлівае кіраванне вадой і санітарыяй для ўсіх

Мэта 7. Забяспечыць доступ да недарагой, надзейнай, устойлівай і сучаснай энергіі для ўсіх

Мэта 8. Садзейнічаць устойліваму, інклюзіўнаму і ўстойліваму эканамічнаму росту, поўнай і прадуктыўнай занятасці і годнай працы для ўсіх

Мэта 9. Стварэнне ўстойлівай інфраструктуры, садзейнічанне інклюзіўнай і ўстойлівай індустрыялізацыі і стымуляванне інавацый

Мэта 10. Скарачэнне няроўнасці ўнутры краін і паміж імі

Мэта 11. Зрабіць гарады і населеныя пункты інклюзіўнымі, бяспечнымі, устойлівымі і ўстойлівымі

Мэта 12. Забяспечыць устойлівыя мадэлі спажывання і вытворчасці

Мэта 13. Прыняць тэрміновыя меры па барацьбе са змяненнем клімату і яго наступствамі

Мэта 14. Захоўваць і ўстойліва выкарыстоўваць акіяны, мора і марскія рэсурсы ў мэтах устойлівага развіцця

Мэта 15. Абараняць, аднаўляць і спрыяць устойліваму выкарыстанню наземных экасістэм, устойліва кіраваць

лясамі, змагацца з апустыньваннем, спыніць і адмяніць дэградацыю зямель і спыніць страту біяразнастайнасці

Мэта 16. Спрыяць мірнаму і інклюзіўнаму грамадству для ўстойлівага развіцця, забяспечваць доступ да правасуддзя для ўсіх і ствараць эфектыўныя, падсправаздачныя і інклюзіўныя інстытуты на ўсіх узроўнях.

Мэта 17. Умацаванне сродкаў рэалізацыі і аднаўленне глабальнага партнёрства ў мэтах устойлівага развіцця

Гэтая праграма павінна быць цалкам рэалізавана да 2030 года і таксама называецца *Парадак дня ўстойлівага развіцця на перыяд да 2030 года* Яна імкнецца вырашыць праблемы чалавецтва праз рэгуляванне, адукацыю, а таксама міжнароднае і міжканфесійнае супрацоўніцтва. Хоць многія з яе мэтаў добрыя, некаторыя з яе метадаў і задач — злыя (гл. Быццё 3:5). Гэты парадак дня таксама адпавядаў праграме нябожчыка Папы Францішка *Хвала табе* энцыкліка. Папа Леў XIV таксама зрабіў заявы ў падтрымку гэтай праграмы на перыяд да 2030 года.

«Новы ўніверсальны парадак дня» можна назваць «Новым каталіцкім парадкам дня», бо слова «каталіцкі» азначае «ўніверсальны». Папа Францішак заклікаў да ўсынаўлення гэтага парадку дня «важным знакам надзеі».

У рамках працягнення пагаднення ААН у снежні 2015 года ў Парыжы адбылася сустрэча (афіцыйная назва — 21-я Канферэнцыя бакоў Рамачнай канвенцыі ААН аб змене клімату). Папа Францішак таксама высока ацаніў гэтае міжнароднае пагадненне і заклікаў краіны «ўважліва прасоўвацца наперад, працягваючы ўсё большае пачуццё салідарнасці».

Амаль усе краіны свету пагадзіліся з Парыжскімі пагадненнямі, якія мелі канкрэтныя экалагічныя мэты і фінансавыя

абавязацельствы. (Тады ў 2016 годзе прэзідэнт ЗША Барак Абама падпісаў дакумент, які абавязвае ЗША выканаць гэтае пагадненне, але ў 2017 годзе прэзідэнт ЗША Дональд Трамп заявіў, што Злучаныя Штаты НЕ прымуць Парыжскія пагадненні. Гэта выклікала міжнароднае абурэнне і дапамагло ізаляваць ЗША ад Еўропы і многіх іншых частак свету.) Пазней Папа Францішак заявіў, што чалавецтва «пойдзе на дно», калі не ўнясе яго змены, звязаныя з кліматам.

Хоць ніхто не хоча дыхаць забруджаным паветрам, галадаць, быць у галечы, знаходзіцца пад пагрозай знікнення і г.д., ці вырашаць спробы чалавецтва дасягнуць мэтай Парадку дня Арганізацыі Аб'яднаных Нацый на перыяд да 2030 года і/або Парыжскіх пагадненняў праблемы, з якімі сутыкаецца чалавецтва?

Паслужны спіс Арганізацыі Аб'яднаных Нацый

Арганізацыя Аб'яднаных Нацый была створана 24 кастрычніка 1945 года пасля Другой сусветнай вайны з мэтай прадухілення паўтарэння падобнага канфлікту і садзейнічання міру ва ўсім свеце. На момант свайго заснавання ў ААН уваходзіла 51 дзяржава-член; цяпер іх 193.

З моманту стварэння Арганізацыі Аб'яднаных Нацый па ўсім свеце адбыліся сотні, калі не тысячы канфліктаў, але мы яшчэ не перажылі таго, што можна было б ахарактарызаваць як трэцюю сусветную вайну.

Некаторыя лічаць, што міжнароднае супрацоўніцтва, якое, як сцвярджае Арганізацыя Аб'яднаных Нацый, спрыяе, у спалучэнні з міжканфесійным і экуменічным парадкам дня, які спрабуюць прасоўваць Папа Леў XIV і многія іншыя рэлігійныя лідэры, прынясе мір і дабрабыт.

Аднак поспехі Арганізацыі Аб'яднаных Нацый у гэтай справе былі не вельмі добрымі. Акрамя шматлікіх узброеных канфліктаў з моманту стварэння Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, мільёны людзей галадаюць, з'яўляюцца бежанцамі і/або жывуць у адчайнай галечы.

Дзесяцігоддзі таму Арганізацыя Аб'яднаных Нацый пачала рэалізоўваць сваю *Мэты развіцця тысячагоддзя* У яго было восем «мэтаў развіцця», але гэта не дасягнула поспеху, нават паводле заявы самой ААН. Такім чынам, у 2015 годзе былі прынятыя так званыя «17 мэт устойлівага развіцця». Некаторыя настроены аптымістычна. Некаторыя лічаць гэта ўтапічнай фантазіяй.

Што да ўтопіі, то 6 мая 2016 года Папа Францішак заявіў, што марыць пра гуманную еўрапейскую ўтопію, якую яго царква магла б дапамагчы гэтаму кантыненту дасягнуць. Аднак мара Папы акажацца кашмарам (гл. Адкрыццё 18).

Магчыма, будзе нейкае супрацоўніцтва і поспех, але...

Слоўнік Мэрыям-Вэбстэра сцвярджае, што ўтопія — гэта «ўяўнае месца, дзе ўрад, законы і сацыяльныя ўмовы дасканалыя». Біблія вучыць, што чалавецтва не можа самастойна вырашыць свае праблемы:

²³ Госпадзе, я ведаю, што шлях чалавека не ў ягонай сіле; не ў сіле чалавека, які ходзіць, кіраваць сваімі крокамі. (Ерамія 10:23, калі не пазначана іншае).

Біблія вучыць, што міжнароднае супрацоўніцтва не атрымаецца:

¹⁶ Разбурэнне і няшчасце на іх шляху; ¹⁷ гадоў І шляху міру яны не пазналі. ¹⁸ гадоў Няма страху Божага перад вачыма іхнімі. (Рымлянам 3:16-18)

Тым не менш, многія людзі імкнуцца да стварэння ўтапічнага грамадства і нават часам спрабуюць уключыць рэлігію. Але амаль ніхто не гатовы ісці шляхамі адзінага сапраўднага Бога. Нельга сказаць, што не будзе ніякага прагрэсу ў дасягненні якой-небудзь з мэтай Арганізацыі Аб'яднаных Нацый ці Ватыкана. Будуць як некаторыя (і многія з гэтых мэтай добрыя), так і некаторыя няўдачы.

Насамрэч, і, верагодна, пасля маштабнага канфлікту, будзе заключана і пацверджана нейкая міжнародная мірная дамова (Данііла 9:27). Калі гэта адбудзецца, многія будуць памылкова верыць, што чалавецтва створыць больш мірнае і ўтапічнае грамадства.

Многія будуць падманутыя такім міжнародным «ўтапічным прагрэсам» (пар. Езэкііла 13:10), а таксама рознымі знакамі і цудамі (2 Фесаланікійцаў 2:9-12). Але Біблія кажа, што такі мір не будзе трывалым (Данііла 9:27; 11:31-44), нягледзячы на тое, што могуць сцвярджаць лідэры (1 Фесаланікійцаў 5:3; Ісаіа 59:8).

Ідэя таго, што без Ісуса (пар. Ян 15:5; Матфея 24:21-22) чалавецтва можа рэалізаваць утопію ў гэтым «цяперашнім злым веку», з'яўляецца ілжывай Евангеллем (Галатаў 1:3-10).

Калі чалавецтва само па сабе абсалютна няздольнае сапраўды рэалізаваць утопію, ці магчымая якая-небудзь утопія?

Так.

Царства Божае зробіць гэтую планету, а пазней і ўсю вечнасць, неверагодна лепшымі.

2. Якое Евангелле прапаведаваў Ісус?

Біблія вучыць, што ўтапічнае грамадства пад назвай Царства Божае замяніць чалавечыя ўрады (Данііла 2:44; Адкрыццё 11:15; 19:1-21).

Калі Ісус пачаў сваё публічнае служэнне, Ён пачаў з пропаведзі **евангелле Царства Божага** Вось што паведаміў Марк:

¹⁴ Пасля таго, як Іаана пасадзілі ў вязніцу, Ісус прыйшоў у Галілею, прапаведуючы Евангелле Царства Божага, ¹⁵ і кажучы: «Настаў час, і наблізілася Царства Божае. Пакайцеся і верце ў Евангелле» (Мк 1:14-15).

Тэрмін «евангелле» паходзіць ад грэчаскага слова, якое транслітаруецца як *еўангелён* і азначае «добрая вестка» або «добрая вестка». У Новым Запавеце англійскае слова «kingdom», якое адносіцца да Божага царства, згадваецца прыблізна 149 разоў у NKJV і 151 у *Біблія Дуэ Рэймса* Паходзіць ад грэчаскага слова, якое транслітаруецца як *каралеўства* што азначае панаванне або царства каралеўскай улады.

Чалавечыя царствы, а таксама Божае царства, маюць цара (Адкрыццё 17:14), яны ахопліваюць пэўную геаграфічную тэрыторыю (Адкрыццё 11:15), маюць правілы (Ісяя 2:3-4; 30:9) і падданных (Лука 13:29).

Вось першае публічнае вучэнне Ісуса, запісанае Мацвеем:

²³ І хадзіў Ісус па ўсёй Галілеі, вучачы ў іхніх сінагогах, прапаведуючы Евангелле Царства (Мацвее 4:23).

Матфей таксама запісвае:

³⁵ Тады Ісус хадзіў па ўсіх гарадах і вёсках, навучаючы ў іх сінагогах і прапаведуючы Евангелле Царства (Мацвея 9:35).

Новы Запавет паказвае, што Ісус будзе валадарыць вечна:

³³ І будзе валадарыць над домам Якава вечна, і Валадарству Яго не будзе канца (Лк 1, 33).

Лука запісвае, што мэтай пасланьня Ісуса было прапаведаваць Царства Божае. Звярніце ўвагу на тое, чаму вучыў Ісус:

⁴³ Ён сказаў ім: «Я павінен прапаведаваць Царства Божае і іншым гарадам, бо на гэта Я пасланы» (Лк 4, 43).

Вы калі-небудзь чулі такую пропаведзь? Ці ўсведамлялі вы калі-небудзь, што мэтай пасланьня Ісуса было прапаведаваць Царства Божае?

Лука таксама піша, што Ісус *зрабіў* ідзіце і прапаведуйце Царства Божае:

¹⁰ Апосталы, вярнуўшыся, казалі Яму ўсё, што зрабілі. Тады Ён, узяўшы іх з сабой, пайшоў асобна ў пустыннае месца, якое належала да горада Віфсаіды. ¹¹ Але калі натоўп даведаўся пра гэта, ён пайшоў за Ім; і Ён прыняў іх і гаварыў ім пра Царства Божае (Лк 9, 10-11).

Ісус вучыў, што Царства Божае павінна быць галоўным прыярытэтам для тых, хто пойдзе за Ім:

³³ Але шукайце найперш Царства Божага і праведнасці Ягонай (Мацвея 6:33).

³¹ Але шукайце Царства Божага, і ўсё гэта дадасца вам. ³² Не бойся, малы статак, бо ёсць воля Айца вашага даць вам Царства (Лк 12, 31-32).

Хрысціяне павінны ШУКАЦЬ НАЙПЕРШ Царства Божага. Яны робяць гэта, робячы гэта сваім галоўным прыярытэтам, жывучы так, як хацеў бы Хрыстос, і чакаючы Яго вяртання і Царства. Тым не менш, большасць тых, хто вызнае Хрыста, не толькі не шукаюць найперш Царства Божага, яны нават не ведаюць, што яно такое. Многія таксама памылкова лічаць, што ўдзел у свецкай палітыцы — гэта тое, чаго Бог чакае ад хрысціян. Не разумеючы Царства Божага, яны не

жыць зараз, як ім варта, або зразумець, чаму чалавецтва такое недасканалае.

Звярніце таксама ўвагу, што Царства будзе дадзена малому статку (пар. Рымлянам 11:5). Патрабуецца пакора, каб быць часткай сапраўднага малога статку.

Царства Божае яшчэ не ўсталявана на Зямлі

Ісус вучыў, што Яго паслядоўнікі павінны маліцца аб прыходзе Царства, таму яны яго яшчэ не маюць:

⁹ Ойча наш, Які ёсць у нябёсах! хай свяціцца імя Тваё. ¹⁰ хай прыйдзе Царства Тваё. хай будзе воля Твая (Мацвея 6:9-10).

Ісус паслаў сваіх вучняў прапаведаваць Царства Божае:

¹ Тады Ён паклікаў дванаццаць вучняў Сваіх і даў ім сілу і ўладу над усімі дэманамі і лячыць хваробы. ² Ён паслаў іх прапаведаваць Царства Божае (Лк. 9:1-2).

Ісус вучыў, што толькі Яго прысутнасць — гэта не Царства, бо Царства тады не было ўстаноўлена на Зямлі, таму Ён тады не выганяў дэманаў сваім імем:

²⁸ Але калі Я Духам Божым выганяю дэманаў, то, безумоўна, прыйшло да вас Царства Божае (Мацвея 12:28).

Сапраўднае царства — у будучыні, а не цяпер, як паказвае Марк:

⁴⁷ І калі вока тваё спакушае цябе, вырві яго: лепш табе з адным вокам увайсці ў Царства Божае, чым з двума вачыма быць выкінутым... (Марка 9:47).

²³ Ісус азірнуўся навокал і сказаў сваім вучням: «Як цяжка тым, хто мае багацце, увайсці ў Царства Божае!» ²⁴ І вучні былі здзіўлены Яго словамі. Але Ісус зноў сказаў ім у адказ: «Дзеці, як цяжка тым, хто спадзяецца на багацце, увайсці ў Царства Божае! ²⁵ Вягчэй вярблюдку прайсці праз вушка іголки, чым багатаму ўвайсці ў Царства Божае» (Мк 10:23-25).

²⁵ Праўду кажу вам: Я ўжо не буду піць ад плоду вінаграднага да таго дня, калі буду піць яго новым у Царстве Божым» (Мк 14:25).

⁴³ Іосіф з Арымафеі, выбітны член рады, які сам чакаў Царства Божага, прыйшоў і адважыўся... (Мк 15:43).

Ісус вучыў, што Царства Божае ўжо не належыць да гэтага свету:

³⁶ Ісус адказаў: «Маё Царства не ад гэтага свету. Калі б Маё Царства было ад гэтага свету, то слугі Мае змагаліся б, каб Я не быў выдадзены юдэям; але цяпер Маё Царства не адсюль» (Ян 18:36).

Ісус вучыў, што царства прыйдзе пасля таго, як Ён вернецца як яго Цар:

³¹ «Калі ж прыйдзе Сын Чалавечы ў славе Сваёй і ўсе святыя Анёлы з Ім, тады Ён сядзе на троне славы Сваёй. ³²

І збяруцца перад Ім усе народы, і Ён аддзеліць іх адных ад іншых, як пастух аддзяляе авечак ад казлоў.³³ І паставіць авечак праваруч ад Сябе, а казлоў — леваруч.³⁴ Тады скажа Цар тым, хто праваруч Яго: «Прыйдзіце, дабраславёныя Айца Майго, наследуйце Царства, падрыхтаванае вам ад стварэння свету» (Мацвея 25:31-34).

Паколькі Царства Божага яшчэ няма, мы не ўбачым сапраўднай утопіі, пакуль яно не будзе ўсталявана. Паколькі большасць не разумее Божага Царства, яны не разумеюць, як працуе Яго любячы ўрад.

Царства Божае не прыйдзе, «пакуль не ўвойдзе поўная колькасць язычнікаў» (Рымлянам 11:25), а гэтага яшчэ не адбылося.

Якім, паводле слоў Ісуса, было Царства?

Ісус даў некалькі тлумачэнняў таго, што такое Царства Божае:

²⁶ І сказаў Ён: «Царства Божае падобнае да таго, як чалавек пасее насенне ў зямлю,²⁷ і ці спіць ноччу і ўстае днём, і ці ўзыходзіць насенне і расце, ён сам не ведае як.²⁸ Бо зямля сама па сабе родзіць: спачатку зярнятка, потым колас, а потым — поўнае зерне ў коласе.²⁹ А калі паспявае збожжа, адразу ж пасылае серп, бо настала жніво» (Мк 4, 26–29).

¹⁸ Тады Ён сказаў: «Да чаго падобнае Царства Божае? І да чаго параўнаю яго? ¹⁹ Яно падобнае да гарчычнага зерня, якое чалавек узяў і пасадзіў у сваім садзе; і яно вырасла і стала вялікім дрэвам, і птушкі нябесныя гняздзіліся на яго галінах». ²⁰ І зноў сказаў: «Да чаго параўнаю Царства Божае? ²¹ Падобнае яно да закваскі, якую жанчына, узяўшы, паклала ў тры меры мукі, пакуль усё не закісла» (Лк 13, 18–21).

Гэтыя прыпавесці сведчаць аб тым, што спачатку Царства Божае будзе даволі малым, але ў рэшце рэшт яно будзе распаўсюджвацца на бясконцы сусвет.

Лука таксама запісаў:

²⁹ Яны прыйдуць з усходу і захаду, з поўначы і поўдня і сядуць у Царстве Божым (Лк 13, 29).

Такім чынам, у Царстве Божым будуць людзі з усяго свету. Яно НЕ будзе абмяжоўвацца тымі, хто мае ізраільскае паходжанне або пэўныя этнічныя групы. Людзі з усіх куткоў будуць сядзець у гэтым Царстве.

Лука 17 і Царства

Лука 17:20-21 збянтэжыў некаторых. Але перш чым перайсці да гэтага, звярніце ўвагу, што людзі сапраўды будуць есці ў Царстве Божым:

¹⁵ «Шчаслівы той, хто будзе есці хлеб у Царстве Божым!» (Лк 14, 15).

Паколькі людзі (у будучыні) будуць есці ў Царстве Божым, гэта не проста нешта адкладзенае ў іх сэрцах зараз, нягледзячы на ​​няправільныя пераклады/непаразуменні Лука 17:21, якія сведчаць пра адваротнае.

Пераклад Евангелля ад Лука 17:20-21 у «Верным варыянце» можа дапамагчы некаторым зразумець:

²⁰ Калі ж фарысеі спыталіся ў Яго, калі прыйдзе Царства Божае, Ён адказаў ім: «Царства Божае не прыходзіць прыкметна; ²¹ І не скажуць: “Вось, яно тут!”, альбо: “Вось, яно там!”, бо вось, Царства Божае стаіць сярод вас». (Лк. 17:20-21, AFV; гл. таксама пераклады NASB і ESV)

Звярніце ўвагу, што Ісус звяртаўся да ненавернутых, цялесных і крывадушных фарысеяў. Ісус «адказаў ім» — менавіта фарысеі задалі Ісусу гэтае пытанне. Яны адмовіліся пазнаць Яго.

Ці былі яны ў ЦАРКВЕ? Не!

Ісус таксама не казаў пра царкву, якая хутка будзе арганізавана. Ён таксама не казаў пра пачуцці ў розуме ці сэрцы.

Ісус казаў пра Сваё ЦАРСТВА! Фарысеі не былі ў Яго пра царкву. Яны нічога не ведалі пра нейкую новазапаветную царкву, якая хутка будзе заснавана. Яны не былі ў прыгожых пачуццях.

Калі хтосьці лічыць, што Царства Божае — гэта ЦАРКВА, а Царства Божае было «ўнутры» фарысеяў, то ці была ЦАРКВА ўнутры фарысеяў? Відавочна, што не!

Такая выснова даволі недарэчная, ці не так? Хоць некаторыя пратэстанцкія пераклады перакладаюць частку Евангелля ад Лукі 17:21 як «Царства Божае ўнутры вас» (NKJV/KJV), нават рымска-каталіцкія *Новая Іерусалімскавая Біблія* правільна перакладаецца як «Царства Божае сярод вас ёсць».

Ісус быў адным з фарысеяў, сярод іх — Ён павінен быў стаць Царом гэтага Царства. Фарысеі думалі, што чакаюць Царства Божага. Але яны няправільна яго зразумелі. Ісус растлумачыў, што гэта не будзе мясцовае або абмежаванае Царства толькі для габрэяў, як яны, здавалася, думалі (і не царква, як некаторыя цяпер лічаць). Божае Валадарства не было б проста адным з многіх чалавечых і бачных царстваў, на якія людзі маглі б паказаць ці ўбачыць і сказаць: «Вось яно, тут» або «гэта Валадарства, там».

Ісус сам нарадзіўся, каб быць Царом гэтага Царства, як Ён выразна сказаў Пілату (Ян 18:36-37). Зразумейце, што ў Бібліі

тэрміны «цар» і «царства» часта выкарыстоўваюцца як сінонімы (напрыклад, Данііла 7:17-18, 23). Цар будучага Царства Божага тады стаяў побач з фарысеямі. Але яны не прызналі Яго сваім царом (Ян 19:21). Калі Ён вернецца, свет адкіне Яго (Адкрыццё 19:19).

У наступных вершах 17-га раздзела Евангелля ад Лукі Ісус апісвае сваё другое прышэсце, калі Царства Божае будзе кіраваць УСЁЙ ЗЯМЛЁЙ (выкарыстоўваючы пераклад Мофата):

²² Сваім вучням Ён сказаў: «Надыдуць дні, калі вы будзеце дарэмна жадаць мець хоць адзін дзень Сына Чалавечага.

²³ Людзі скажуць: «Глядзіце, вось ён!», «Глядзіце, вунь ён!», але не выходзьце і не бяжыце за імі, ²⁴ бо як маланка блісне ад аднаго краю неба да другога, так будзе і Сын Чалавечы ў Свой дзень. ²⁵ Але спачатку ён павінен перанесці вялікія пакуты і быць адкінутым цяперашнім пакаленнем. (Лк. 17:22-25, Мофат)

Ісус згадаў пра бліскавіцы маланак, як у Евангеллі ад Матфея 24:27-31, апісваючы Яго другое прышэсце, каб КІРАВАЦЬ усім светам. Ісус не кажа, што Яго людзі не змогуць убачыць Яго, калі Ён вернецца — яны ўбачаць (пар. Дзеі 1:11).

Тым не менш, большасць людзей не прызнаюць Яго сваім ЦАРОМ (Адкрыццё 11:15) і будуць змагацца супраць Яго (Адкрыццё 19:19)! Многія падумаюць, што Ісус увасабляе Антыхрыста. Ісус не казаў, што Царства Божае знаходзіцца ў руках фарысеяў — Ён сказаў ім у іншым месцы, што яны не будуць у Царстве з-за свайго крывадушнасці (Мацвея 23:13-14). Ісус таксама не казаў, што Царква будзе Царствам.

Царства Божае — гэта тое, куды людзі аднойчы змогуць УВАЙСЦІ — як пры ўваскрэсенні праведнікаў! Аднак нават Абрагама і іншых патрыярхаў там яшчэ няма (пар. Габрэяў 11:13-40).

Вучні ведалі, што Царства Божае тады не было ў іх асабіста, і што яно павінна было з'явіцца, як паказвае наступнае, што з'явілася пасля Лукі 17:21:

¹¹ Калі яны чулі гэта, Ён раскажаў іншую прытчу, бо быў блізка да Іерусаліма, а яны думалі, што Царства Божае неўзабаве з'явіцца (Лк 19, 11).

Каралейства відавочна знаходзілася ў будучыні

Як даведацца, ці блізка Царства? Адказваючы на гэтае пытанне, Ісус пералічыў прарочыя падзеі (Лукі 21:8-28), а потым вучыў:

²⁹ Паглядзіце на смакоўніцу і на ўсе дрэвы. ³⁰ Калі яны ўжо распускаюцца, вы самі бачыце і ведаеце, што лета ўжо блізка. ³¹ Такім чынам, і вы таксама, **калі ўбачыце, што гэта адбываецца, ведайце, што блізка Царства Божае** (Лк. 21:29-31).

Ісус хацеў, каб Яго народ сачыў за прароцкімі падзеямі і ведаў, калі прыйдзе Царства. У іншым месцы Ісус загадаў Свайму народу сачыць за прароцкімі падзеямі і звяртаць на іх увагу (Лукі 21:36; Марка 13:33-37). Нягледзячы на словы Ісуса, многія недаацэньваюць сусветныя падзеі, звязаныя з прароцтвамі.

У Евангеллі ад Лукі 22 і 23 Ісус зноў паказаў, што Царства Божае будзе выканана ў будучыні, калі Ён вучыў:

¹⁵ «З вялікім жаданнем Я хацеў есці гэтую Пасху з вамі, перш чым буду пакутаваць; ¹⁶ бо кажу вам, што больш не буду есці яго, пакуль яно не споўніцца ў Царстве Божым». ¹⁷ Потым Ён узяў келіх, падзякаваў і сказаў: «Вазьміце гэта і падзяліце паміж сабой; ¹⁸ бо кажу вам, што не буду піць ад плоду вінаграднага, пакуль не прыйдзе Царства Божае» (Лк. 22:15-18).

³⁹ Але адзін з тых злачынцаў, якія былі ўкрыжаваны разам з Ім, блюзніў Яго і казаў: «Калі Ты Хрыстос, уратуй Сябе і ўратуй і нас». ⁴⁰ І ягоны таварыш дакараў яго, кажучы: «Ці ж ты не баішся Бога? Бо ты таксама асуджаешся разам з Ім». ⁴¹ І мы справядліва робім гэта, бо мы вартыя гэтага, бо нам адплачана паводле таго, што мы зрабілі, але нічога дрэннага гэты не зрабіў». ⁴² І сказаў ён Ісусу: «Успомні мяне, Госпадзе мой, калі прыйдзеш у Царства Тваё». ⁴³ Але Ісус сказаў яму: «Амін, кажу табе, што сёння ты будзеш са Мною ў раі». (Лк. 23:39-43, па-арамейску на простаі англійскай мове)

Царства Божае не прыйшло адразу пасля смерці Ісуса, як паказваюць нам Марк і Лука:

⁴³ Іосіф з Арымафеі, выбітны член рады, які сам чакаў Царства Божага, прыйшоў і адважыўся... (Мк 15:43).

⁵¹ Ён быў з Арымафеі, горада юдэйскага, які сам чакаў Царства Божага (Лк 23:51).

Менавіта пасля ўваскрэсення (1 Карынфянаў 15:50-55) хрысціяне народзяцца зноў, каб увайсці ў Царства Божае, як запісвае Ян:

³ Ісус адказаў яму і сказаў: «Сапраўды, сапраўды кажу табе: калі хто не народзіцца зноў, не можа ўбачыць Царства Божага».

⁴ Нікадзім сказаў Яму: «Як можа чалавек нарадзіцца, калі ён стары? Няўжо ён можа другі раз увайсці ў чэрава маці сваёй і нарадзіцца?» ⁵ Ісус адказаў: «Сапраўды, сапраўды кажу табе: калі хто не народзіцца ад вады і Духа, не можа ўвайсці ў Царства Божае» (Ян 3:3-5).

Толькі Божы народ убачыць канчатковае Царства Божае пасля тысячагоддзя.

Цяпер, калі ласка, зразумейце далей, што пасля ўваскрэсення Ісуса Ён зноў вучыў пра Царства Божае:

³ Ён таксама пасля пакут Сваіх паказаў Сябе жывым з многімі непамыльнымі доказамі, з'яўляючыся ім на працягу сарака дзён і гаворачы пра тое, што датычыцца Царства Божага (Дзеі 1:3).

Першая і апошняя пропаведзі Ісуса былі пра Царства Божае! Ісус прыйшоў як пасланнік, каб вучыць пра гэтае Царства.

Ісус таксама загадаў апосталу Яну напісаць пра тысячагадовае Царства Божае, якое будзе на зямлі. Звярніце ўвагу, што Ён загадаў Яну напісаць:

⁴ Я бачыў душы тых, хто быў абезгалоўлены за сведчанне пра Ісуса і за слова Божае, якія не пакланіліся зверу і вобразу ягонаму і не прынялі яго кляйма на лоб свой і на руку сваю. І яны ажылі і валадарылі з Хрыстом тысячу гадоў (Адкрыццё 20:4).

Раннія хрысціяне вучылі, што тысячагадовае Царства Божае будзе на зямлі і заменіць урады свету, як вучыць Біблія (пар. Адкрыццё 5:10, 11:15).

Чаму, калі Царства Божае такое важнае, большасць людзей мала пра яго чула?

Часткова таму, што Ісус назваў гэта таямніцай:

¹¹ І сказаў ім: «Вам дадзена ведаць таямніцы Царства Божага, а тым, хто звонку, усё даецца ў прыпавесці» (Мк 4:11).

Нават сёння сапраўднае Царства Божае застаецца таямніцай для большасці, як і вялікая частка Божага плана (гл. таксама нашу бясплатную кнігу, даступную ў Інтэрнэце па адрасе www.ccog.org

пад назвай: [ТАЯМНІЦА БОЖАГА ПЛАНА Чаму Бог стварыў усё? Чаму Бог стварыў цябе?](#)).

Улічыце таксама, што Ісус сказаў, што канец (веку) наступіць (неўзабаве) ПАСЛЯ таго, як Евангелле Царства будзе прапаведавана па ўсім свеце як СВЕДЧАННЕ:

¹⁴ І гэтак Евангелле Царства будзе прапаведана па ўсім свеце на сведчанне ўсім народам, і тады прыйдзе канец (Мацвея 24:14).

Абвяшчэнне Евангелля Царства Божага важнае і павінна быць выканана **у гэтыя апошнія часы** Гэта «добрая вестка», бо яна дае рэальную надзею на вырашэнне праблем чалавецтва, нягледзячы на тое, чаму могуць вучыць палітычныя лідэры.

Калі ўлічыць словы Ісуса, то становіцца зразумела, што сапраўдная хрысціянская царква павінна абвяшчаць гэтак Евангелле Царства ўжо зараз. Гэта павінна быць галоўным прыярытэтам для Царквы. І каб зрабіць гэта належным чынам, трэба выкарыстоўваць некалькі моў. Вось што Працягваецца Царква Божая імкнецца зрабіць. І менавіта таму гэтая брашура была перакладзена на мноства моў.

Ісус вучыў, што большасць НЕ прыме Яго шлях:

¹³ «Уваходзьце вузкай брамай, бо шырокая брама і прасторны шлях вядуць у пагібель, і многія ходзяць імі. ¹⁴ Бо вузкая брама і вузкі шлях вядуць у жыццё, і мала хто знаходзіць іх. (Мацвея 7:13-14)

Евангелле Царства Божага вядзе да жыцця!

Цікава адзначыць, што, хоць большасць тых, хто называе сябе хрысціянамі, здаецца, не ўсведамляюць думкі пра тое, што Хрыстос рабіў акцэнт на пропаведзі Евангелля Царства Божага,

свецкія тэолагі і гісторыкі часта разумеюць, што менавіта гэтаму насамрэч вучыць Біблія.

Тым не менш, сам Ісус чакаў ад сваіх вучняў прапаведаваць Евангелле Царства Божага (Лука 9:2, 60). Паколькі будучае царства будзе заснавана на Божых законах, яно прынясе мір і дабрабыт, а выкананне гэтых законаў у гэты час вядзе да сапраўднага міру (Псальм 119:165), 172; Эфесянаў 2:15).

І гэтая добрая вестка пра Царства была вядомая ў Пісаннях Старога Завету.

3. Ці было вядомае Царства ў Старым Запавеце?

Першая і апошняя запісаная пропаведзь Ісуса была прысвечана абвяшчэнню Евангелля Царства Божага (Марка 1:14-15; Дзеі 1:3).

Габрэі часоў Ісуса павінны былі нешта ведаць пра Божае Валадарства, бо пра гэта згадвалася ў іх пісаннях, якія мы цяпер называем Старым Запаветам.

Данііл вучыў пра Царства

Прарок Данііл пісаў:

⁴⁰ А чацвёртае царства будзе моцнае, як жалеза, бо жалеза ламае і разбурае ўсё; і як жалеза, якое ламае, так царства тое ламае і разбурае ўсе астатнія. ⁴¹ Калі ты бачыў ступні і пальцы часткова з ганчарнай гліны, а часткова з жалеза, то царства будзе падзеленае; але сіла жалеза застанецца ў ім, гэтак жа, як ты бачыў жалеза, змяшанае з керамічнай глінай. ⁴² І як пальцы ног былі часткова з жалеза, а часткова з гліны, так і царства будзе часткова моцным, а часткова далікатным. ⁴³ Як ты бачыў жалеза, змяшанае з керамічнай глінай, яны змяшаюцца з насеннем людзей; але яны не будуць прыліпаць адно да аднаго, гэтак жа, як жалеза не змешваецца з глінай. ⁴⁴ І ў дні тых цароў Бог Нябесны ўзвядзе царства, якое ніколі не будзе знішчана, і царства гэтае не будзе перададзена іншаму народу; яно разбурыць і знішчыць усе гэтыя царствы, а само будзе стаяць вечна (Данііла 2:40-44).

¹⁸ Але святыя Усявышняга атрымаюць царства і будуць валодаць царствам вечна, нават на вякі вякоў» (Данііла 7:18).

²¹ «Я назіраў, і той самы рог ваяваў супраць святых і перамагаў іх,²² пакуль не прыйшоў Старажытны дзямі, і не быў вынесены суд на карысць святых Усявышняга, і не настаў час святым валодаць царствам. (Данііла 7:21-22)

З кнігі Данііла мы даведваемся, што надыдзе час, калі Царства Божае знішчыць царствы гэтага свету і будзе трываць вечна. Мы таксама даведваемся, што святые будуць гуляць сваю ролю ў атрыманні гэтага царства.

Шмат якія часткі прароцтваў Данііла адносяцца да нашага часу ў 21 стагоддзі.

Звярніце ўвагу на некаторыя ўрыўкі з Новага Запавету:

¹² Дзесяць рагоў, якія ты бачыў, — гэта дзесяць цароў, якія яшчэ не атрымалі царства, але атрымаюць уладу як цары разам са зверам на адну гадзіну. ¹³ Яны маюць адну думку і аддадуць сваю сілу і ўладу зверу. ¹⁴ Яны будуць ваяваць з Ягнём, і Ягня пераможа іх, бо Ён — Гасподзь гаспадароў і Цар цароў; і тыя, хто з Ім, — пакліканыя і выбраныя, і верныя» (Адкрыццё 17:12-14).

Такім чынам, як у Старым, так і ў Новым Запавеце мы бачым канцэпцыю таго, што ў канцы часу будзе зямное царства з дзесяццю часткамі, і што Бог знішчыць яго і ўсталюе Сваё царства.

Ісая вучыў пра Царства

Бог натхніў Ісаю напісаць пра першую частку Царства Божага, тысячагадовае валадаранне, вядомае як тысячагоддзе, наступным чынам:

¹ І выйдзе посах ад сцябла Есэя, і галінка вырасце ад каранёў ягоных. ² Дух Гасподні спачне на Ім, Дух мудрасці і розуму, Дух рады і сілы, Дух ведаў і страху Гасподняга.

³ Ягоная асалода — у страху Гасподнім, і Ён не будзе судзіць паводле таго, што бачаць вочы Ягоныя, і не будзе вырашаць паводле таго, што чуюць вушы Ягоныя; ⁴ Але Ён будзе судзіць бедных па справядлівасці і вырашаць паводле справядлівасці

для пакорлівых зямлі; Ён паб'е зямлю жазлом вуснаў Сваіх і дыханнем вуснаў Сваіх заб'е бязбожнікаў. ⁵Праведнасць будзе поясам сцёгнаў Ягоных, і вернасць — поясам бёдраў Ягоных.

⁶ «Воўк будзе жыць з ягнём, леопард будзе ляжаць з маладым казлом, цяля і малады леў і адкормленае волава будуць разам; і малое дзіця будзе вадзіць іх. ⁷ Карова і мядзведзь будуць пасвіцца; іхнія дзеці будуць ляжаць разам; і леў будзе есці салому, як вол. ⁸ Дзіця, якое корміцца грудзьмі, будзе гуляць каля нары габры, і дзіця, адлучанае ад грудзей, будзе сунуць руку ў логава гадзюкі. ⁹ Яны не будуць шкодзіць і шкодзіць на ўсёй святой гары Маёй, бо зямля будзе поўная пазнання Госпада, як воды пакрываюць мора.

¹⁰ «І ў той дзень будзе карань Есееў, які будзе стаяць як сцяг для народаў; бо народы будуць шукаць Яго, і месца адпачынку Яго будзе слаўным». (Ісая 11:1-10)

Я назваў гэта першай часткай або першай фазай Царства Богага таму, што гэта час, калі яно будзе фізічным (да таго часу, калі святы горад, Новы Іерусалім, сыдзе з нябёсаў, Адкрыццё 21) і будзе доўжыцца тысячу гадоў. Ісая пацвердзіў фізічны аспект гэтай фазы, калі працягнуў:

¹¹ І станецца ў той дзень, што Гасподзь зноў працягне руку Сваю, каб вярнуць рэшту народа Свайго, які застаўся з Асірыі і Егіпта, з Патроса і Куша, з Элама і Шынаара, з Хамата і з астравоў мора.

¹² Ён падыме сцяг для народаў і зьбярэ выгнанцаў Ізраіля, і зьбярэ раскіданых Юдэяў з чатырох куткоў зямлі. ¹³ І зайздрасць Яфрэма міне, і ворагі Юды будуць вынішчаны; Яфрэм не будзе зайздросціць Юдзе, і Юда не будзе пераследваць Яфрэма. ¹⁴ Але яны паляцяць на захад на плячах філістымлян; разам яны абрабуюць жыхароў усходу; яны накладуць руку сваю на Эдом і Мааў; і Аманіцяне будуць падпарадкоўвацца ім. ¹⁵ Гасподзь цалкам знішчыць заліў мора Егіпецкага; магутным ветрам Сваім Ён пагойдзе кулаком Сваім над ракай і ўдарыць па сямі рэках, і пераправіць людзей у сухім абутку. ¹⁶ Будзе дарога для рэшты Ягонага народа, што застанецца з Асірыі, як гэта было для Ізраіля ў той дзень, калі ён выйшаў з зямлі Егіпецкай. (Ісая 11:11-16)

Ісая таксама быў натхнёны напісаць:

² І станецца ў апошнія дні, што гара дома Гасподняга будзе ўмацавана на вяршыні гор і ўзвышаная над пагоркамі, і ўсе народы пацякуць да яе. ³ Многія людзі прыйдуць і скажуць: «Хадзіце, і пойдзем на гару Гасподнюю, у дом Бога Якава; Ён навучыць нас Сваім шляхам, і мы будзем хадзіць Ягонымі сцежкамі». **Бо з Сіёна выйдзе закон і слова Гасподняе з Іерусаліма.** ⁴ Ён будзе судзіць народы і пакарае многія плямёны; яны перакуюць свае мячы на аралы, а дзіды свае — на сярпы; **Не падыме народ меча супраць народу, і больш не будуць вучыцца ваяваць.** ... ¹¹ Пакорлівыя позіркi чалавека будуць паніжаны, пыхлівасць людзей будзе схіленая, і толькі Гасподзь будзе ўзвышаны ў той дзень. (Ісая 2:2-4,11)

Такім чынам, гэта будзе ўтапічны час міру на зямлі. У рэшце рэшт, гэта будзе вечна, пад кіраўніцтвам Ісуса. Зыходзячы з розных пісанняў (Псалым 90:4; 92:1; Ісаія 2:11; Асія 6:2), яўрэйскі Талмуд вучыць, што гэта будзе доўжыцца 1000 гадоў (Вавілонскі Талмуд: Трактат Санхедрына, Фолія 97а).

Ісаія быў натхнёны таксама напісаць наступнае:

⁶ Бо Дзіця нарадзілася нам, Сын дадзены нам; улада будзе на плячах Ягоных; і дадуць імя Яму: Дзівосны, Дарадца, Бог магутны, Айцец вечнасці, Князь міру. ⁷ Памнажэнню Ягонага панавання і міру не будзе канца на троне Давіда і ў Ягоным царстве, каб умацаваць яго і арганізаваць судом і справядлівасцю ад гэтага часу і наvekі. Рэўнасць Госпада Саваофа зробіць гэта. (Ісаія 9:6-7)

Звярніце ўвагу, што Ісаія казаў, што Ісус прыйдзе і ўсталое царства з урадам. Хоць многія з тых, хто вызнае Хрыста, цытуюць гэты ўрывац, асабліва ў снежны кожнага года, яны схільныя забываць, што гэта прароцтва не толькі пра тое, што Ісус народзіцца. Біблія паказвае, што ў Царстве Божым ёсць урад з законамі над падданымі, і што Ісус будзе царом над ім Ісаія, Данііл і іншыя прарочылі гэта.

Законы Божыя — гэта шлях любові (Мацвея 22:37-40; Яна 15:10), і Царства Божае будзе кіравацца на аснове гэтых законаў. Такім чынам, Царства Божае, як бы многія ў свеце яго ні ўспрымалі, будзе заснавана на любові.

Псалмы і іншае

Не толькі Данііл і Ісаія былі натхнёныя Богам пісаць пра будучае Царства Божае.

Езекііль быў натхнёны напісаць, што тыя з усе гэты плямёны Ізраіль (не толькі габрэі), якія былі раскіданыя падчас

Вялікай Смутку, будуць сабраныя разам у тысячагадовым царстве:

¹⁷ Таму скажы: «Так кажа Гасподзь Бог: «Я збяру вас з народаў, і павяду вас з краін, па якіх вы раскіданыя, і дам вам зямлю Ізраілеву». ¹⁸ І яны пойдучь туды, і забяруць адтуль усе ягонныя агіды і ўсе ягонныя агіды. ¹⁹ Тады Я дам ім адно сэрца, і ўкладу ў іх новы дух, і вазьму з іх плоці каменнае сэрца, і дам ім сэрца з плоці, ²⁰ каб яны хадзілі паводле Маіх пастановаў і захоўвалі Мае законы і выконвалі іх; і яны будуць Маім народам, а Я буду іх Богам. ²¹ А тым, чые сэрцы кіруюцца пажадлівасцю сваіх агідных рэчаў і агідных учынкаў, Я адплачу іхнія ўчынкi на іхнія галовы, — кажа Гасподзь Бог (Езэкііль 11:17-21).

Нашчадкі плямёнаў Ізраіля больш не будуць раскіданыя, але будуць выконваць Божыя законы і перастануць есці агідныя рэчы (Левіт 11; Другі закон 14).

Звярніце ўвагу на наступныя словы ў Псалмах пра добрую вестку пра Божае Царства:

²⁷ Усе канцы свету ўзгадаюць і звярнуцца да Госпада, і ўсе плямёны народаў паклоняцца перад Табой. ²⁸ Бо Царства належыць Госпаду, і Ён валадарыць над народамі. (Псалём 22:27-28)

⁶ Трон Твой, Божа, навекі вечныя; скіпетр праведнасці — скіпетр Царства Твайго. (Псалём 45:6)

¹ О, заспявайце Госпаду новую песню! Спявайце Госпаду, уся зямля. ² Спявайце Госпаду, благаслаўляйце імя Ягонае; абвяшчайце добрую вестку пра Ягонае збаўленне дзень у дзень. ³ Абвяшчайце славу Ягону сярод народаў, цуды

Ягонья сярод усіх плямёнаў. (Псальм 96:1-3; таксама пар. 1 Хронік 16:23-24)

¹⁰ Усе справы Твае будуць славіць Цябе, Госпадзе, і святыя Твае будуць дабраслаўляць Цябе. ¹¹ Яны будуць гаварыць пра славу Твайго Царства і пра Тваю сілу, ¹² Каб абвясціць сынам чалавечым магутнасць Яго і слаўную веліч царства Яго. ¹³ Царства Тваё — царства вечнае, і валадарства Тваё — з пакалення ў пакаленне. (Псальм 145:10-13)

Розныя аўтары Старога Запавету таксама пісалі пра аспекты Царства (напрыклад, Езэкііля 20:33; Аўдзія 21; Міхея 4:7).

Такім чынам, калі Ісус пачаў вучыць Евангеллю Царства Божага, Яго непасрэдныя слухачы былі знаёмыя з асноўнай канцэпцыяй.

4. Ці вучылі апосталы Евангеллю Царства?

Хоць многія паводзяць сябе так, быццам Евангелле — гэта проста добрая навіна пра асобу Ісуса, на самой справе паслядоўнікі Ісуса вучылі Евангеллю Царства Богага. Гэта тое пасланне, якое прынёс Ісус.

Апостал Павел пісаў пра Царства Богае і Ісуса:

⁸ І ён увайшоў у сінагогу і тры месяцы смела прапаведаваў, разважаючы і пераконваючы пра тое, што звязана з Царствам Божым (Дзеі 19:8).

²⁵ І сапраўды, цяпер я ведаю, што вы ўсе, сярод якіх я хадзіў, прапаведуючы Царства Богае (Дзеі 20:25).

²³ Дык вось, калі яны прызначылі яму дзень, многія прыйшлі да яго ў гасцініцу, і ён ад раніцы да вечара тлумачыў ім і ўрачыста сведчыў пра Царства Богае, пераконваючы іх пра Ісуса з Закона Майсеевага і Прарокаў. ... ³¹ прапаведуючы Царства Богае і навучаючы таму, што пра Госпада Ісуса Хрыста, з усёй адвагай, нікому не забараняючы (Дзеі 28:23, 31).

Звярніце ўвагу, што Царства Богае — гэта не толькі Ісус (хаця Ён з'яўляецца яго важнай часткай), бо Павел таксама вучыў пра Ісуса асобна ад таго, што ён вучыў пра Царства Богае.

Павел таксама называў гэта Евангеллем Божым, але гэта ўсё яшчэ было Евангеллем Царства Богага:

⁹ ...мы прапаведавалі вам Евангелле Богае... ¹² каб вы паводзілі сябе годна Бога, Які паклікаў вас у Сваё Царства і славу. (1 Фесаланікійцаў 2:9,12)

Павел таксама называў гэта Евангеллем Хрыста (Рымлянам 1:16). «Добрае пасланне» Ісуса, пасланне, якому Ён вучыў.

Улічыце, што гэта было не проста Евангелле пра асобу Ісуса Хрыста ці проста пра асабістае збаўленне. Павел сказаў, што Евангелле Хрыста ўключала паслухмянасць Ісусу, Яго вяртанне і Божы суд:

⁶ ... Няхай Бог адплаціць пакутамі тым, хто вас турбуе, ⁷ і даць вам, хто пакутуе, супакой разам з намі, калі з'явіцца з неба Гасподзь Ісус з анёламі сілы Сваёй, ⁸ у палаючым агні, які помсціць тым, хто не ведае Бога і не прытрымліваецца Евангелля Госпада нашага Ісуса Хрыста. ⁹ Яны будуць пакараныя вечнай знішчэннем ад аблічча Госпада і ад славы Ягонай сілы, ¹⁰ калі Ён прыйдзе ў той дзень, каб праславіцца ў святых Сваіх і з'явіцца дзівосным усім вернікам, бо вы паверылі нашаму сведчанню (2 Фесаланікійцаў 1:6-10).

Новы Запавет паказвае, што Царства — гэта тое, што мы атрымаем, а не тое, што мы цяпер цалкам валодаем ім:

²⁸ мы атрымліваем Царства, якое непахіснае (Габрэяў 12:28).

Мы можам зразумець і чакаць таго, што будзем часткай Царства Божага зараз, але мы яшчэ не цалкам увайшлі ў яго.

Павел канкрэтна пацвердзіў, што чалавек не ўваходзіць цалкам у Царства Божае як смяротны чалавек, як гэта адбываецца *пасля* уваскрасенне:

⁵⁰ А гэта кажу вам, браты, што плоць і кроў не могуць успадкаваць Царства Божага, і тленне не спадчыніць нетленнасці. ⁵¹ Вось, кажу вам таямніцу: не ўсе мы памром, але ўсе зменімся, ⁵² у імгненне, у імгненне вока, пры

апошняй трубе. Бо затрубіць труба, і мёртвыя ўваскрэснуць нятленнымі, а мы зменімся (1 Карыньянаў 15:50-52).

¹ Дык вось, заклінаю цябе перад Богам і Госпадам Ісусам Хрыстом, Які будзе судзіць жывых і мёртвых пры з'яўленні Сваім і ў Царстве Сваім.

(2 Цімафею 4:1)

Павел не толькі вучыў гэтаму, але і казаў, што Ісус перадасць Царства Богу Айцу:

²⁰ Але цяпер Хрыстос уваскрос з мёртвых і стаў першым з тых, хто памёр. ²¹ Бо як смерць прыйшла праз чалавека, так праз Чалавека і ўваскрасенне мёртвых. ²² Бо як у Адаме ўсе паміраюць, так і ў Хрысце ўсе ажывуць. ²³ Але кожны ў сваім парадку: першынец Хрыстос, потым тыя, хто Хрыстовы, пры Ягоным прышэсці. ²⁴ Потым надыдзе канец, калі Ён перадасць Царства Богу Айцу, калі Ён пакладзе канец усялякаму начальству і ўсялякай уладзе і сіле. ²⁵ Бо Яму трэба валадарыць, пакуль не пакладзе ўсіх ворагаў пад ногі Свае. (1 Карыньянаў 15:20-25)

Павел таксама вучыў, што няправедныя (парушальнікі заповедзяў) не атрымаюць у спадчыну Царства Божага:

⁹ Ці ж не ведаеце, што няправедныя не атрымаюць у спадчыну Царства Божага? Не падманвайцеся: ні распуснікі, ні ідалапаклоннікі, ні пералюбцы, ні мужаложнікі, ні мужаложнікі, ¹⁰ ні злодзеі, ні хціўцы, ні п'яніцы, ні зламыснікі, ні рабаўнікі не спадкуюць Царства Божага (1 Карыньянаў 6:9-10).

¹⁹ Цяпер відавочныя ўчынкі плоці, якія ёсць: пералюб, распуста, нячыстасць, распуста, ²⁰ ідалапаклонства,

чарадзеяства, нянавісьць, сваркі, зайздрасць, выбліскі гневу, эгаістычныя амбіцыі, разлад, ерасі, ²¹ зайздрасць, забойствы, п'янства, гулянкi і падобнае; пра што я загадзя кажу вам, як і раней казаў вам, што тыя, хто робіць такое, не спадкуюць Царства Божага (Галатаў 5:19-21).

⁵ Бо ведайце, што ніякі распуснік, нячысты ці хцівы чалавек, які ёсць ідалапаклоннік, не мае спадчыны ў Царстве Хрыста і Бога (Эфесеяў 5:5).

У Бога ёсць стандарты, і ён патрабуе пакаяння ў граху, каб мець магчымасць увайсці ў Яго Царства. Апостал Павел папярэджаў, што некаторыя не будуць вучыць, што Евангелле Ісуса — гэта адказ, але іншыя вучаць:

³ Ласка вам і мір ад Бога Айца і Госпада нашага Ісуса Хрыста, ⁴ Які аддаў Сябе за грахі нашыя, каб вызваліць нас ад цяперашняга злога веку, паводле волі Бога і Айца нашага, ⁵ Яму слава на вякі вякоў. Амін. ⁶ Дзіўлюся, што вы так хутка адварнуліся ад Таго, Хто паклікаў вас у ласцы Хрыстовай, да іншага Евангелля, ⁷ што не іншае; але ёсць некаторыя, якія вас турбуюць і хочуць перакручваць Евангелле Хрыстовае. ⁸ Але калі б нават мы, альбо анёл з неба, пачалі прапаведаваць вам нешта іншае, чым тое, што мы прапаведавалі вам, хай будзе пракляты. ⁹ Як мы ўжо казалі, так і цяпер зноў кажу: калі хто прапаведае вам нешта іншае, чым тое, што вы прынялі, хай будзе пракляты. (Галатаў 1:3-9)

³ Але баюся, каб, як змей падмануў Еву сваёй хітрасцю, так і вашы розумы не пацярпелі ад прастаты ў Хрысце. ⁴ Бо калі хтосьці, хто прыйдзе, будзе прапаведаваць іншага Ісуса, якога мы не прапаведавалі, альбо калі вы атрымаеце іншага духа, якога вы не атрымалі, альбо іншае Евангелле,

якога вы не прынялі, — вы можаце цярпець гэта! (2 Карынфянаў 11:3-4)

Што ж такое гэтае «іншае» і «адрознае», насамрэч фальшывае, евангелле?

Ілжывае евангелле мае розныя часткі.

Увогуле, ілжывае евангелле — гэта вера ў тое, што не трэба слухацца Бога і сапраўды імкнуцца жыць паводле Яго шляху, сцвярджаючы, што ведаеш Яго (пар. Матфея 7:21-23). Яно, як правіла, арыентавана на эгаізм.

Змей спакусіў Еву, каб яна паверыла ў ілжывае евангелле амаль 6000 гадоў таму (Быццё 3), і з таго часу людзі вераць, што яны ведаюць лепш за Бога і павінны самі вырашаць, што такое дабро, а што зло. Так, пасля прыходу Ісуса Яго імя часта звязвалі з рознымі ілжывымі евангеллямі — і гэта працягвалася і будзе працягвацца да часоў канчатковага Антыхрыста.

У часы апостала Паўла ілжэевангелле было па сутнасці гностычна-містычнай сумессю праўды і памылкі. Гностыкі ў асноўным верылі, што для дасягнення духоўнага разумення, у тым ліку збаўлення, патрэбныя спецыяльныя веды. Гностыкі схільныя верыць, што ўчынкі плоці не маюць асаблівага значэння, і яны былі супраць паслухмянасці Богу ў такіх пытаннях, як сёмы дзень, субота. Адным з такіх ілжэлідараў быў Сымон Маг, якому апостал Пётр выкрыў/папярэдзіў (Дзеі 8:18-21).

Але гэта не проста

Новы Запавет паказвае, што Філіп вучыў пра Царства Божае:

⁵ Тады Філіп пайшоў у горад Самарыю і прапаведаваў ім Хрыста... ¹² яны паверылі Філіпу, калі ён прапаведаваў пра Царства Божае... (Дзеі 8:5, 12).

Тым не менш, Ісус, Павел і вучні вучылі, што ўвайсці ў Царства Божае нялёгка:

²⁴ І, убачыўшы, што той вельмі засмуціўся, Ісус сказаў: «Як цяжка тым, хто мае багацце, увайсці ў Царства Божае! ²⁵ Бо лягчэй вярблюду прайсці праз вушка іголки, чым багатаму ўвайсці ў Царства Божае».

²⁶ І тыя, хто чуў гэта, казалі: «Хто ж тады можа быць выратаваны?»

²⁷ Але Ён сказаў: «Немагчымае людзям магчымае Богу» (Лк. 18:24-27).

²² «Праз многія пакуты нам трэба ўвайсці ў Царства Божае» (Дзеі 14:22).

³ Мы абавязаны заўсёды дзякаваць Богу за вас, браты, бо гэта належным чынам, бо вера ваша вельмі ўзрастае, і любоў кожнага з вас усіх памнажаецца адзін да аднаго, ⁴ так што мы самі хвалімся вамі сярод цэркваў Божых за вашу цярдлівасць і веру ва ўсіх ганеннях і нягодах, якія вы пераносіце, ⁵ што ёсць яўным доказам праведнага суда Богага, каб вы сталіся годнымі Царства Богага, за якое вы і церпіце; ⁶ бо справядліва перад Богам — адплаціць пакутамі тым, хто цябе турбуе, ⁷ і даць вам, хто пакутуе, супакой разам з намі, калі з'явіцца з неба Гасподзь Ісус з анёламі сілы Сваёй (2 Фесаланікійцаў 1:3-7).

З-за цяжкасцей гэтага часу толькі некаторыя з іх пакліканы і выбраны ў гэты век, каб быць яго часткай (Мацвея 22:1-14; Яна 6:44; Габрэяў 6:4-6). Іншыя будуць пакліканы пазней, бо Біблія паказвае, што тыя, хто памыляўся духам, прыйдуць да разумення, а тыя, хто наракаў, навучацца вучэнню (Ісаія 29:24).

Апостал Пётр вучыў, што Царства вечнае і што Евангеллю Божаю трэба старанна падпарадкоўвацца, інакш будзе суд:

¹⁰ Дык вось, браты, яшчэ больш старайцеся ўмацаваць сваё пакліканне і выбранне, бо, робячы гэта, ніколі не спатыкнецеся; ¹¹ бо так адкрыецца вам шчодры ўваход у вечнае Царства Госпада нашага і Збаўцы Ісуса Хрыста (2 Пятра 1:10-11).

¹⁷ Бо настаў час пачаць суд з дому Богага; а калі ён пачынаецца спачатку з нас, то які канец тых, хто не слушаецца Евангелля Богага? (1 Пятра 4:17)

Апошнія кнігі Бібліі і Царства

Біблія вучыць, што «Бог ёсць любоў» (1 Іаана 4:8,16) і Ісус ёсць Бог (Іаана 1:1,14) — у Царстве Божым будзе Цар, які ёсць любоў, і чые законы падтрымліваюць любоў, а не нянавісць (пар. Адкрыццё 22:14-15).

Біблія таксама паказвае, што Бог пашле анёла, які абвесціць вечнае Евангелле Богага Царства (Адкрыццё 14:6-7), а потым яшчэ аднаго анёла, каб паказаць, што, нягледзячы на тое, што Вавілон здаецца вялікім, ён падае (Адкрыццё 14:8-9). Гэтыя пасланні будуць звышнатуральнымі пацверджаннямі Евангелля, якое свет раней атрымаў як сведка, і будуць фактарамі для «вялікага натоўпу», які прыйдзе да Бога ў канцы (Адкрыццё 7:9-14). У адрозненне ад апошняй вавілонскай улады, якая ўзнікне і ўпадзе (пар. Адкрыццё 18:1-18), апошняя фаза Богага Царства доўжыцца вечна:

¹⁵ Тады сёмы анёл затрубіў: і на небе загучалі гучныя галасы, якія казалі: «Царства гэтага свету стала царствам Госпада нашага і Хрыста Яго, і Ён будзе валадарыць на вякі вякоў!» (Адкрыццё 11:15).

Ісус будзе валадарыць у Царстве! І Біблія адкрывае два Яго тытулы:

¹⁶ І на вопратцы Ягонаі і на сцягне Ягоным напісана імя: Цар цароў і Гасподзь гаспадароў (Адкрыццё 19:16).

Але ці будзе Ісус адзіным, хто будзе валадарыць? Звярніце ўвагу на гэты ўрывац:

⁴ І я ўбачыў троны, і тых, хто сядзеў на іх, і суд быў дадзены ім. Тады я ўбачыў душы тых, хто быў абезгалоўлены за сведчанне пра Ісуса і за слова Божае, якія не пакланіліся зверу і вобразу ягонаму і не прынялі кляйма ягонага на лоб свой і на руку сваю. І яны жылі і валадарылі з Хрыстом тысячу гадоў... ⁶ Блаславёны і святы той, хто мае ўдзел у першым уваскрэсенні. Над такімі другая смерць не мае ўлады, але яны будуць святарамі Бога і Хрыста і будуць валадарыць з Ім тысячу гадоў (Адкрыццё 20:4,6).

Сапраўдныя хрысціяне ўваскрэснуць, каб валадарыць з Хрыстом тысячу гадоў! Царства будзе доўжыцца вечна (Адкрыццё 11:15), але праўленне першых уваскрэслых святых, згаданых у Адкрыцці 20:6, доўжылася толькі тысячу гадоў. Вось чаму я раней называў гэта першай фазай царства — фізічнай, тысячагадовай, фазай, у адрозненне ад апошняй, больш духоўнай, фазы.

У Кнізе Адкрыцця пералічаны некалькі падзей, якія адбыліся паміж тысячагадовым перыядам і заключным этапам Царства Божага:

⁷ Калі ж скончыцца тысяча гадоў, сатана будзе вызвалены з вязніцы сваёй ⁸ і выйдзе падманваць народы, якія на чатырох кутах зямлі, Гога і Магога, каб сабраць іх на бітву, якіх колькасць як пясок марскі... ¹¹ І ўбачыў я вялікі белы трон і Таго, Хто сядзеў на ім, ад аблічча Якога ўцякла зямля і неба, і не знайшлося ім месца. ¹² І я ўбачыў мёртвых,

малых і вялікіх, якія стаялі перад Богам, і кнігі былі раскрытыя. І іншая кніга была раскрыта, якая ёсць кніга жыцця. І суджаныя былі мёртвыя паводле ўчынкаў сваіх, паводле таго, што было напісана ў кнігах. ¹³ І аддала мора мёртвых, якія былі ў ім, і смерць і пекла аддалі мёртвых, якія былі ў іх. І судзімы быў кожны паводле сваіх учынкаў. ¹⁴ Тады смерць і пекла былі кінуты ў возера вогненнае. Гэта другая смерць. ¹⁵ А хто не быў запісаны ў кнізе жыцця, быў кінуты ў возера вогненнае (Адкрыццё 20:7-8, 11-15).

Кніга Адкрыцця паказвае, што будзе пазнейшы этап царства, які наступіць пасля тысячагадовага валадарання і пасля другой смерці тых, хто назаўсёды адкіне пакаянне і Божыя шляхі:

¹ І ўбачыў я новае неба і новую зямлю, бо першае неба і першая зямля мінулі, і мора ўжо не было. ² Тады я, Ян, убачыў святы горад, Новы Ерусалім, які сыходзіў з неба ад Бога, падрыхтаваны як нявеста, убраная для мужа свайго. ³ І пачуў я гучны голас з неба, які казаў: «Вось, скінія Бога з людзьмі, і Ён будзе жыць з імі, і яны будуць Яго народам. Сам Бог будзе з імі і будзе іх Богам. ⁴ І вытра Бог кожную слязу з вачэй іхніх, і смерці ўжо не будзе, ні смутку, ні плачу, і болю ўжо не будзе, бо ранейшае мінула». (Адкрыццё 21:1-4)

¹ І паказаў мне чыстую раку вады жыцця, празрыстую, як крышталю, што выцякала з трона Бога і Ягняці. ² Пасярод яго вуліцы і паабапал ракі расло дрэва жыцця, якое прыносіла дванаццаць пладоў, кожнае дрэва штомесяц давала свой плод. Лісце дрэва было для аздараўлення народаў. ³ І больш не будзе праклёну, але трон Бога і Ягняці будзе ў ім, і слугі Ягоныя будуць служыць Яму. ⁴ Яны ўбачаць Ягоны твар, і імя Ягонае будзе на іхніх лбах. ⁵ Там не будзе ночы: ім не спатрэбіцца лямпа і не будзе патрэбы

Ў святле сонца, бо Гасподзь Бог асвятляе іх. І яны будуць валадарыць на вякі вякоў. (Адкрыццё 22:1-5)

Звярніце ўвагу на гэтае праўленне, якое *пасля* Тысяча гадоў уключае слуг Божых і доўжыцца вечна. Святы горад, які быў падрыхтаваны на нябёсах, пакіне неба і сыдзе на зямлю. Гэта пачатак заключнай фазы Царства Богага. Час, КАЛІ БОЛЬШ НЕ БУДЗЕ БОЛЮ І ПАКАТАННЯЎ!

Лагодныя атрымаюць у спадчыну зямлю (Мацвея 5:5) і ўсё астатняе (Адкрыццё 21:7). Зямля, у тым ліку Святы горад, які будзе на ёй, стане лепшай, таму што будуць рэалізаваны Божыя шляхі. Усвядомце, што:

⁷ Памнажэнню Ягонага валадарства і міру не будзе канца (Ісая 9:7).

Відавочна, што пасля пачатку заключнай фазы Царства Богага будзе рост, бо ўсе будуць падпарадкоўвацца Божаю ўраду.

Гэта будзе найслаўнейшы час:

⁹ Але, як напісана: «Вока не бачыла, вуха не чула, і на сэрца чалавеку не прыходзіла тое, што Бог падрыхтаваў тым, хто любіць Яго». ¹⁰ Але Бог адкрыў іх нам праз Свайго Духа (1 Карынфянаў 2:9-10).

Гэта час кахання, радасці і вечнага камфорту. Гэта будзе цудоўны час! Валадарства Богае створыць неверагодна лепшую вечнасць. Хіба вы не хочаце мець у гэтым свой унёсак?

5. Крыніцы па-за Новым Запаветам вучылі пра Царства Божае

Ці думалі раннія вызнаўцы Хрыста, што яны павінны прапаведаваць Евангелле літаральнага Царства Божага?

Так.

Гады таму ў сваёй лекцыі прафесар Барт Эрман з Універсітэта Паўночнай Караліны неаднаразова і правільна падкрэсліваў, што, у адрозненне ад большасці хрысціян, якія сёння называюць сябе хрысціянамі, Ісус і Яго раннія паслядоўнікі абвяшчалі Царства Божае. Нягледзячы на тое, што агульнае разуменне хрысціянства доктарам Эрманам значна адрозніваецца ад разумення... Працягваецца Царква Божая, мы пагодзімся, што Евангелле Царства — гэта тое, што абвяшчаў сам Ісус і ў што верылі Яго паслядоўнікі. Мы таксама пагодзімся, што многія з тых, хто сёння называе сябе хрысціянамі, гэтага не разумеюць.

Найстарэйшы захаваны пасляновы заветны тэкст і пропаведзь

Царства Божае было значнай часткай таго, што лічыцца «найстарэйшай поўнай хрысціянскай пропаведдзю, якая захавалася» (Холмс М.У. Старажытная хрысціянская пропаведзь. Апостальскія айцы: грэчаскія тэксты і англійскія пераклады, 2-е выд. Baker Books, Гранд-Рапідс, 2004, с. 102). Гэта *Старажытная хрысціянская пропаведзь* змяшчае наступныя сцвярджэнні пра каралеўства:

^{5:5} Ведаеце ж, браты, што наша знаходжанне ў свеце плоці нязначнае і часовае, але абяцанне Хрыстовае вялікае і цудоўнае: спакой у будучым Царстве і жыццё вечнае.

Вышэйзгаданае сцвярджэнне паказвае, што Царства не цяпер, але прыйдзе і будзе вечным. Акрамя таго, у гэтай старажытнай пропаведзі гаворыцца:

^{6:9} Калі ж нават такія праведнікі, як гэтыя, не могуць сваімі справядлівымі ўчынкамі выратаваць сваіх дзяцей, то якая ўпэўненасць у тым, што мы ўвойдем у Царства Божае, калі не захаваем сваё хрышчэнне чыстым і беззаганым? Ці хто будзе нашым заступнікам, калі ў нас не будзе святых і справядлівых учынкаў? ^{9:6} Дык вось, будзем любіць адзін аднаго, каб усе мы маглі ўвайсці ў Царства Божае. ^{11:7} Такім чынам, калі мы ведаем, што правільна ў вачах Бога, мы ўвойдем у Яго Царства і атрымаем абяцанні, якіх «вуха не чула, вока не бачыла і на сэрца чалавека не прыходзіла».

^{12:1} Дык будзем жа чакаць Царства Богага гадзіну за гадзінай у любові і праведнасці, бо не ведаем дня з'яўлення Бога. ^{12:6} Кажыце ён, прыйдзе Царства Айца Майго.

Прыведзеныя вышэй сцвярджэнні паказваюць, што патрэбна любоў праз належнае жыццё, што мы яшчэ не ўвайшлі ў Царства Божае, і што яно адбываецца пасля дня з'яўлення Бога, гэта значыць пасля вяртання Ісуса. Гэта Царства Айца, і гэтае Царства — гэта не толькі Ісус.

Цікава, што самая старажытная, відавочна хрысціянская пропаведзь, якой Бог дазволіў захаваць, вучыць таму ж Царству Божаю, пра якое вучыць Новы Завет і Працягваецца Царква Божая цяпер вучыць (магчыма, гэта з сапраўднай Царквы Божай, але мае абмежаваныя веды грэчаскай мовы абмяжоўваюць маю здольнасць зрабіць больш цвёрдую заяву).

Лідары царквы другога стагоддзя і Евангелле Царства

Варта адзначыць, што на пачатку 2-га стагоддзя Папій, слухач Яна і сябар Палікарпа, якога рымскія католікі лічылі святым, вучыў пра тысячагадовае царства. Еўсевій запісаў, што Папій вучыў:

... пасля ўваскрэсення з мёртвых пройдзе тысячагоддзе, калі на гэтай зямлі ўсталюецца асабістае валадарства Хрыста. (Фрагменты Папія, VI. Глядзіце таксама Еўсевій, Гісторыя Царквы, кніга 3, XXXIX, 12)

Папій вучыў, што гэта будзе час вялікага багацця:

Падобным чынам [Ён сказаў], што адно пшанічнае зерне прынясе дзесяць

тысячу каласоў, і што кожны каласок меў бы дзесяць тысяч зерняў, і кожнае зерне дала б дзесяць фунтаў чыстай, чыстай, тонкай мукі; і што яблыкі, насенне і трава дávalі б ураджай у падобных прапорцыях; і што ўсе жывёлы, якія сілкуюцца тады толькі прадуктамі зямлі, сталі б мірнымі і гарманічнымі і былі б у поўным падпарадкаванні чалавеку». [Сведчанне пра гэта прыводзіцца ў пісьмовай форме Папіем, старажытным чалавекам, які быў слухачом Яна і сябрам Палікарпа, у чацвёртай яго кнізе; бо пяць кніг былі напісаны ім...] (Фрагменты Папія, IV)

Паведамленне пра Новы Завет *Ліст да Карынфянаў* дзяржавы:

^{42:1-3} Апосталы атрымалі Евангелле для нас ад Госпада Ісуса Хрыста; Ісус Хрыстос быў пасланы ад Бога. Такім чынам, Хрыстос ад Бога, і Апосталы ад Хрыста. Такім чынам, абодва пайшлі па волі Божай у прызначаным парадку. Такім чынам, атрымаўшы даручэнне і будучы цалкам упэўненымі праз уваскрасенне Госпада нашага Ісуса Хрыста і ўмацаванымі ў слове Божым з поўнай упэўненасцю ў Святым Духу, яны пайшлі з радаснай навіной, што прыйдзе Царства Божае.

Палікарп Смірнскі быў адным з першых хрысціянскіх лідараў, які таксама быў вучнем Яна, апошняга з першых апосталаў, які памёр. Палікарп каля 120-135 г. н. э. вучыў:

Шчаслівыя ўбогія і тыя, каго пераследуюць за праведнасць, бо іх ёсць Царства Божае. (Палікарп. Пасланне да Філіпіянаў, раздзел II. З *Данікейскія айцы, том 1* пад рэдакцыяй Аляксандра Робертса і Джэймса Дональдсана. Амерыканскае выданне, 1885 г.)

Ведаючы, што «Бог не даецца абсмяяцца», мы павінны хадзіць годна Яго заповедзі і славы... Бо добра, каб яны былі адсечаны ад пажадлівасцяў свету, бо «кожная пажадлівасць змагаецца супраць духу»; і «ні распуснікі, ні жанчыны, ні тыя, хто здзекуецца з людзей, не атрымаюць у спадчыну Царства Божага», ані тыя, хто робіць рэчы непаслядоўныя і непрыстойныя (там жа, раздзел V).

Дык будзем жа служыць Яму са страхам і пашанай, як Ён Сам загадаў нам, і як апосталы, якія прапаведавалі нам Евангелле, і прарокі, якія прадвясчалі прышэсце Госпада. (Там жа, раздзел VI)

Як і іншыя ў Новым Запавеце, Палікарп вучыў, што праведнікі, а не парушальнікі заповедзяў, атрымаюць у спадчыну Царства Божае.

Таксама сцвярджалася, што Палікарп вучыў наступнаму:

А ў наступную суботу ён сказаў: «Слухайце мой заклік, умілаваныя дзеці Божыя. Я заклікаў вас, калі прысутнічалі біскупы, і цяпер зноў заклікаю ўсіх вас хадзіць годна і годна шляхам Госпада...» *Глядзіце ж, і зноў Будзьце гатовыя, няхай не абцяжарваюцца сэрцы вашыя, новая заповедзь адносна любові адзін да аднаго, Яго прышэсце, раптоўнае, як маланка, вялікі суд агнём, вечнае жыццё, Яго*

несмяротнае царства. І ўсё, чаму вучылі Бога, што вы ведаеце, калі даследуеце натхнёныя Пісанні, выгравіруйце пяром Святога Духа ў вашых сэрцах, каб заповедзі заставаліся ў вас незгладжальнымі». (Жыццё Палікарпа, раздзел 24. Дж. Б. Лайтфут, Апостальскія айцы, т. 3.2, 1889, с. 488-506)

Мелітон Сардскі, які быў кіраўніком Царквы Бога, каля 170 г. н. э., вучыў:

Бо закон, выдадзены ў Евангеллі, — стары ў новым, — абодва разам выйшлі з Сіёна і Іерусаліма; і заповедзь, выдадзеная ў ласцы, і правобраз у канчатковым творы, і ягня ў Сыне, і авечка ў чалавеку, і чалавек у Богу...

Але Евангелле стала тлумачэннем закону і яго выканання, а царква стала скарбніцай праўды...

Ён той, хто вызваліў нас з рабства ў свабоду, з цемры ў святло, ад смерці ў жыццё, ад тыраніі ў вечнае царства. (Мелітон. Пропаведзь на Песах. Вершы 7, 40, 68. Пераклад з Kerux: The Journal of Online Theology. <http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp>)

Такім чынам, Царства Божае было вядома як нешта вечнае, а не проста сучасная хрысціянская ці рымска-каталіцкая царква, і ўключала Божы закон.

Іншы твор сярэдзіны-канца другога стагоддзя заклікае людзей звяртацца да Царства:

Дык вось, хай ніхто з вас больш не прытвараецца і не азіраецца назад, але добраахвотна набліжаецца да Евангелля Царства Божага. (Рымскі Клімент. Прызнанні, кніга X, раздзел XLV. Урывак з данікейскіх айцоў, том 8. Пад

рэдакцыяй Аляксандра Робертса і Джэймса Дональдсана.
Амерыканскае выданне, 1886 г.)

Акрамя таго, хоць відавочна, што ён не быў напісаны кімсьці з сапраўднай царквы, твор сярэдзіны другога стагоддзя пад назвай *Пастыр Гермас У перакладзе Робертса і Дональдсана* выраз «Царства Божае» выкарыстоўваецца чатырнаццаць разоў.

Сапраўдныя хрысціяне, і нават многія з тых, хто проста вызнаваў Хрыста, ведалі нешта пра Царства Божае ў другім стагоддзі.

Нават рымска-каталіцкі і праваслаўны святы Ірыней разумеў, што пасля ўваскрэсення хрысціяне ўвойдуць у Царства Божае. Звярніце ўвагу на тое, што ён напісаў каля 180 г. н. э.:

Бо такі стан тых, хто паверыў, бо ў іх няспынна жыве Святы Дух, які быў дадзены Ім у хрышчэнні, і захоўваецца тым, хто яго прымае, калі ён ходзіць у праўдзе, святасці, праведнасці і цярдлівасці. Бо гэтая душа мае ўваскрэсенне ў тых, хто верыць, цела зноў атрымлівае душу, і разам з ёй, сілай Святога Духа, уваскрашаецца і ўваходзіць у Царства Божае. (Ірыней, св., біскуп Ліёнскі. Пераклад з армянскай Армітэджа Робінсана. Дэманстрацыя апостальскай пропаведзі, раздзел 42. Уэлс, Сомерсет, кастрычнік 1879 г. Як апублікавана ў ТАВАРЫСТВЕ ПРАМОЎЛЕННЯ ХРЫСЦІЯНСКІХ ВЕД. НЬЮ-ЁРК: THE MACMILLAN CO, 1920).

Феафіл з Антыёхіі вучыў:

Я толькі згадваю Яго дабрыню; калі я называю Яго Царствам, я толькі згадваю Яго славу... Бо калі б Ён зрабіў Яго несмяротным ад пачатку, Ён зрабіў бы Яго Богам... Такім чынам, Ён не зрабіў Яго ні несмяротным, ні смяротным, але, як мы казалі вышэй, здольным да абодвух; так што калі ён будзе схіляцца да рэчаў несмяротнасці, выконваючы заповедзь Божую, ён

атрымае ў якасці ўзнагароды ад Яго несмяротнасць і стане Богам. (Фэафіл, Да Аўталіка, 1:3, 2:27)

Рымска-каталіцкі святы Іпаліт у пачатку III стагоддзя пісаў:

І атрымаеш ты Царства Нябеснае, ты, хто ў гэтым жыцці ведаў Нябеснага Цара. І будзеш ты спадарожнікам Боства і суспадчыннікам Хрыста, больш не будзеш рабом пажадлівасці ці страсці і ніколі больш не будзеш марнавацца хваробамі. Бо ты стаў Богам: бо ўсе пакуты, якія ты перажыў, будучы чалавекам, Ён даў табе, таму што ты быў смяротнага цела, але ўсё, што Бог можа перадаць, Бог абяцаў табе дараваць, таму што ты быў абагаўлены і народжаны да несмяротнасці. (Іпаліт. Абвяржэнне ўсіх ерасяў, кніга X, раздзел 30)

Мэта людзей — абагавіцца (як літаральныя дзеці Божыя, пар. Псалым 82:6) у будучым Царстве Божым.

Будучае Царства Божае было вучэннем першапачатковай каталіцкай царквы (гл. таксама нашу бясплатную электронную кнігу, даступную на сайце ssog.org, пад назвай [Вераванні першапачатковай Каталіцкай Царквы: Ці магла група астатніх вернікаў мець бесперапынную апостальскую пераемнасць?](#)).

Праблемы ў другім і трэцім стагоддзях

Нягледзячы на шырокае прызнанне царства, у другім стагоддзі паўстаў адступнік ад закона па імені Маркіён. Маркіён вучыў супраць закону Божага, суботы і літаральнага Царства Божага. Нягледзячы на тое, што Палікарп і іншыя асуджалі яго, ён даволі доўга кантактаваў з Рымскай царквой і, здавалася, меў на яе вялікі ўплыў.

У другім і трэцім стагоддзях алегарысты пачалі замацоўвацца ў Александрыі (Егіпет). Многія алегарысты выступалі супраць

вучэння пра літаральнае Царства Божае. Звярніце ўвагу на паведамленне пра некаторых з гэтых алегарысты:

Дыянiсiй нарадзiўся ў шляхетнай i багатай паганскай сям'i ў Александрыi i атрымаў адукацыю ў iх фiласофii. Ён пакiнуў паганскiя школы, каб стаць вучнем Арыгена, якога ён змянiў на пасадзе кiраўнiка катэхетычнай школы ў Александрыi...

Клiмент, Арыген i гностычная школа скажалi вучэннi святых аракулаў сваiмi мудрагелiстымi i алегарычнымi iнтэрпрэтацыямi... яны атрымалi сабе назву «алегарыстаў». Непат публiчна змагаўся з алегарыстамi i сцвярджаў, што на зямлi будзе валадарства Хрыста...

Дыянiсiй спрачаўся з паслядоўнiкамi Непата, i, паводле яго слоў... «такi стан рэчаў, якi цяпер iснуе ў Царстве Божым». Гэта першая згадка пра iснаванне Царства Божага ў цяперашнiм стане цэркваў...

Непата выкрыў iх памылку, паказаўшы, што Царства Нябеснае — гэта не алегарычнае, а літаральнае будучае Царства нашага Госпада ва ўваскрэсеннi да вечнага жыцця...

Такiм чынам, iдэя царства, якое наступiць у цяперашнiм стане рэчаў, была задумана i выпрацавана ў гностычнай школе алегарыстык у Егiпце, у 200–250 гг. н. э., за цэлае стагоддзе да таго, як бiскупы iмперыi пачалi лiчыцца ўладальнiкамi трона...

Клiмент задумаў iдэю Царства Божага як стан сапраўднага разумовага пазнання Бога. Арыген выклаў яе як духоўны сэнс, схаваны ў простае літары Святога Пiсання. (Уорд, Генры Дана. Евангелле Царства: Царства не ад гэтага свету; не ў гэтым свеце; але прыйдзе ў Нябеснай краiне, пра

ўваскрасенне з мёртвых і пра аднаўленне ўсяго. Апублікавана Claxton, Remsen & Haffelfinger, 1870, с. 124-125).

Такім чынам, пакуль біскуп Непат вучыў Евангеллю Царства Божага, алегарысты спрабавалі прыдумаць яго ілжывае, менш літаральнае разуменне. Біскуп Апалінарыў Іерапаліскі таксама прыкладна ў той жа час спрабаваў змагацца з памылкамі алегарысты. Тыя, хто сапраўды належаў да Царквы Божай, на працягу ўсёй гісторыі адстойвалі праўду літаральнага Царства Божага.

Герберт У. Армстранг вучыў Евангеллю Царства, плюс

У 20-м стагоддзі нябожчык Герберт У. Армстранг, першы лідар сучаснай філадэльфійскай эпохі Царквы Божай (Адкрыццё 3:7-13), пісаў:

Таму што яны *адхілена* Евангелле Хрыста... свет мусіў замяніць яго чымсьці іншым. Ім давялося вынайсці *падробка!* Такім чынам, мы чулі, як пра Царства Божае казалі проста як пра прыгожую банальнасць — прыемнае пачуццё ў чалавечых сэрцах, — зводзячы яго да эфемернага, нерэальнага НІШТО! Іншыя няправільна інтэрпрэтавалі, што «ЦАРКВА» — гэта Царства... Прарок Данііл, які жыў за 600 гадоў да Хрыста, ведаў, што Царства Божае — гэта сапраўднае царства — урад, які кіруе...

літаральна ЛЮДЗІ на зямлі...

Вось... Божае тлумачэнне таго, што такое ЦАРСТВА БОЖАЕ: «А ў дні тых цароў...» — тут гаворка ідзе пра дзесяць пальцаў на нагах, часткова з жалеза, а часткова з далікатнай гліны. Звязваючы прароцтва з Даніілам 7 і Адкрыццём 13 і 17, гэта адносіцца да новых ЗЛУЧАНЫХ ШТАТАЎ ЕЎРОПЫ, якія зараз фарміруюцца... на вашых

вачах! Адкрыццё 17:12 падрабязна тлумачыць, што гэта будзе саюз ДЗЕСЯЦІ ЦАРОЎ АБО ЦАРСТВАЎ, якія (Адкрыццё 17:8) адновяць старую РЫМСКУЮ ІМПЕРЫЮ...

Калі Хрыстос прыйдзе, ён прыйдзе як Цар цароў, які будзе кіраваць усёй зямлёй (Адкр. 19:11-16); і ЯГО ЦАРСТВА — *Царства Божае*-- сказаў Данііл, гэта ЗНІШЧЭННЕ ўсіх гэтых зямных царстваў. У Адкрыцці 11:15 гаворыцца пра гэта наступнымі словамі: «Царствы гэтага свету *становяцца* «ЦАРСТВА ГОСПАДА НАШАГА І ХРЫСТА ЯГО, і Ён будзе валадарыць на вякі вякоў!»! Гэта — ЦАРСТВА БОЖАЕ. Гэта КАНЕЦ цяперашніх урадаў — так, і нават Злучаных Штатаў і Брытаніі. Тады яны стануць царствамі — УРАДАМІ — Госпада ІСУСА ХРЫСТА, а потым ЦАРОМ цароў па ўсёй зямлі. Гэта абсалютна ЯСНА паказвае, што ЦАРСТВА БОЖАЕ — гэта літаральны ЎРАД. Гэтак жа, як Халдэйская імперыя была ЦАРСТВАМ, як Рымская імперыя была ЦАРСТВАМ, так і ЦАРСТВА БОЖАЕ — гэта ўрад. Яно павінна ўзяць на сябе ЎРАД НАРОДАЎ свету. Ісус Хрыстос НАРАДЗІЎСЯ, каб быць ЦАРОМ — ВАЛАДАРОМ! ...

Той самы Ісус Хрыстос, які больш за 1900 гадоў таму хадзіў па ўзгорках і далінах Святой Зямлі і вуліцах Іерусаліма, зноў прыйдзе. Ён сказаў, што прыйдзе зноў. Пасля таго, як Ён быў распяты, Бог уваскрэсіў Яго з мёртвых праз тры дні і тры ночы (Мц. 12:40; Дзеі 2:32; 1 Кар. 15:3-4). Ён узнёсся на Божы трон. Сталіцу Урада Сусвету (Дзеі 1:9-11; Яўр. 1:3; 8:1; 10:12; Адкр. 3:21).

Ён — «шляхціц» з прыпавесці, які ўзышоў на трон

Бог — «далёкая краіна» — будзе каранаваны як Цар цароў над усімі народамі, а потым вернецца на зямлю (Лк. 19:12-27).

Зноў жа, ён знаходзіцца на нябёсах да «часу аднаўлення ўсяго» (Дзеі 3:19-21). *Рэстытуцыя* азначае аднаўленне да папярэдняга стану або ўмоў. У гэтым выпадку, аднаўленне Богага ўрада на зямлі, і, такім чынам, аднаўленне сусветнага міру і ўтапічных умоў.

Сучасныя сусветныя хваляванні, эскалацыя войнаў і сваркі дасягнуць кульмінацыі ў настолькі вялікіх сусветных праблемах, што, калі б не ўмяшаўся Бог, ніводная чалавечая плоць не засталася б жывой (Мц. 24:22). У самым кульмінацыі, калі затрымка прывядзе да знішчэння ўсяго жыцця на гэтай планеце, Ісус Хрыстос вернецца. На гэты раз ён прыйдзе як боскі Бог. Ён прыйдзе ва ўсёй сіле і славе Творцы, які кіруе Сусветам (Мц. 24:30; 25:31). Ён прыйдзе як «Цар цароў і Гасподзь гаспадароў» (Адкр. 19:16), каб усталяваць сусветны суперурад і кіраваць усімі народамі «жалезным жазлом» (Адкр. 19:15; 12:5)...

Хрыстос непажаданы?

Але ці будзе чалавецтва крычаць ад радасці і вітаць Яго ў шалёным экстазе і энтузіязме — ці нават цэрквы традыцыйнага хрысціянства?

Яны не павераць! Яны павераць, бо фальшывыя служкі сатаны (2 Кар. 11:13-15) падманулі іх, што ён — Антыхрыст. Цэрквы і народы будуць раззлавацца на яго прышэсце (Адкр. 11:15 з 11:18), і ваенныя сілы сапраўды паспрабуюць змагацца з ім, каб знішчыць яго (Адкр. 17:14)!

Народы будуць уцягнуты ў вырашальную бітву будучай Трэцяй сусветнай вайны, фронт якой адбудзецца ў Іерусаліме (Зах. 14:1-2), а потым вернецца Хрыстос. Звышнатуральнай сілай ён будзе «змагацца з тымі

народамі», якія змагаюцца супраць яго (верш 3). Ён цалкам пераможа іх (Адкр. 17:14)! «Ногі Яго стануць у той дзень на Аліўнай гары», зусім недалёка на ўсход ад Іерусаліма (Зах. 14:4). (Армстронг Г.У. Таямніца стагоддзяў, 1984)

Біблія абвяшчае, што Ісус вернецца і пераможа, але многія будуць змагацца супраць Яго пасля Яго вяртання (Адкрыццё 19:19). Многія будуць сцвярджаць (з-за няправільнага разумення біблейскіх прароцтваў, але часткова з-за ілжэпрарокаў і містыкаў), што вяртанне Ісуса — гэта канчатковы Антыхрыст!

Ніжэй таксама напісана Гербертам Армстрангам:

Сапраўдная рэлігія — Божая праўда, узмоцненая любоўю Бога, якая перадаецца Святым Духам... НЕАГОВОРНАЯ РАДАСЦЬ ад пазнання Бога і Ісуса Хрыста — ад пазнання ПРАЎДЫ — і цяпла Божай боскай ЛЮБОВІ!...

Вучэнне сапраўднай Божай Царквы — гэта проста вучэнне «жыцця паводле кожнага слова» Святой Бібліі...

Людзі адвернуцца ад шляху «атрымліваць» да шляху «даваць» — Божага шляху любові.

НОВАЯ ЦЫВІЛІЗАЦЫЯ цяпер ахопіць зямлю! (там жа)

НОВАЯ ЦЫВІЛІЗАЦЫЯ — гэта Царства Божае. Абвяшчэнне таго, што новая цывілізацыя прыйдзе і будзе заснавана на любові, з'яўляецца важнай часткай таго, пра што гаворыцца ў сапраўднай Евангеллі Царства, якому вучылі Ісус і Яго паслядоўнікі. Гэта тое, што мы ў Працягваецца Царква Божая прапаведаваць.

Герберт Армстранг зразумеў, што Ісус вучыў, што чалавечая грамадства, нават калі яно думае, што хоча слухацца, адкінула

«саступіць дарогу» жыццю, шлях любові. Здаецца, амаль ніхто належным чынам не разумее значнасці таго, чаму вучыў Ісус.

Збаўленне праз Ісуса — частка Евангелля

Некаторыя з тых, хто дачытаў да гэтага месца, напэўна, задаюцца пытаннем пра ролю смерці Ісуса ў збаўленні. Так, Яго смерць — гэта частка Евангелля, пра якое пісаў Новы Запавет і Герберт У. Армстранг.

Новы Запавет паказвае, што Евангелле ўключае ў сябе збаўленне праз Ісуса:

¹⁶ Бо я не саромеюся Евангелля Хрыстова, бо яно — сіла Божая на збаўленне кожнаму верніку, найперш юдэю, а потым і грэку (Рымлянам 1:16).

⁴ Таму тыя, хто раскідаўся, паўсюль пайшлі прапаведаваць слова. ⁵ Тады Філіп пайшоў у горад Самарыю і прапаведаваў ім Хрыста... ¹² Але калі яны паверылі Філіпу, які прапаведаваў пра Царства Божае і імя Ісуса Хрыста, то хрысціліся і мужчыны, і жанчыны. ... ²⁵ Дык вось, калі яны засведчылі і абвясцілі слова Гасподняе, яны вярнуліся ў Іерусалім, прапаведуючы Евангелле ў многіх самарыйскіх вёсках. ²⁶ І вось, анёл Гасподні прамовіў да Філіпа... ⁴⁰ Філіп знайшоўся ў Азоце і, праходзячы праз яго, прапаведаваў ва ўсіх гарадах, пакуль не прыйшоў у Кесарыю. (Дзеі 8:4,5,12,25,26,40)

¹⁸ ён прапаведаваў ім Ісуса і ўваскрасенне (Дзеі 17:18).

³⁰ Тады Павел цэлыя два гады жыў у сваім нанятым доме і прымаў усіх, хто да яго прыходзіў, ³¹ **прапаведуючы Царства Божае і навучаючы таму, што тычыцца**

Госпада Ісуса Хрыста з усёй упэўненасцю, ніхто не забараняў яму (Дзеі 28:30-31)

Звярніце ўвагу, што пропаведзі ўключалі Ісуса і Царства. На жаль, правільнае разуменне Евангелля Царства Богага, як правіла, адсутнічае ў вучэннях грэка-рымскіх цэркваў.

Насамрэч, каб дапамагчы нам стаць часткай гэтага царства, Бог так палюбіў людзей, што паслаў Ісуса памерці за нас (Ян 3:16-17), а таксама ратуе нас Сваёй ласкай (Эфесеянаў 2:8). І гэта частка добрай навіны (Дзеі 20:24).

Евангелле Царства — гэта тое, што патрэбна свету, але...

Працаваць дзеля міру (Мацвея 5:9) і рабіць дабро — гэта вартыя мэты (пар.

Галатаў 6:10). Тым не менш, многія сусветныя лідары, у тым ліку рэлігійныя, лічаць, што менавіта міжнароднае чалавечае супрацоўніцтва прынясе мір і дабрабыт, а не Царства Богае. І хоць яны дасягнуць некаторых часовых поспехаў, яны не толькі не дасягнуць поспеху, але некаторыя з іх чалавечых намаганняў у рэшце рэшт прывядуць планету Зямля да таго, што жыццё на ёй стане непрыдатным, калі Ісус не вернецца, каб усталяваць Сваё Царства (Мацвея 24:21-22). Тое, што людзі рамантуюць зямлю без Бога, — гэта марная і фальшывая евангелле (Псалём 127:1).

Многія ў свеце спрабуюць распрацаваць паўрэлігійны вавілонскі міжнародны план па ўстанаўленні новага сусветнага парадку ў 21 стагоддзі. Гэта тое, што Працягваецца Царква Божая асудзіла з самага пачатку і плануе працягваць асуджаць. З таго часу, як Сатана спакусіў Еву паддацца сваёй версіі Евангелля амаль 6000 гадоў таму (Быццё 3), многія людзі вераць, што яны ведаюць лепш за Бога, што зробіць іх і свет лепшымі.

Згодна з Бібліяй, для ўсталявання «вавілонскага» (Адкрыццё 17 і 18) сусветнага парадку спатрэбіцца спалучэнне ваеннага лідара ў Еўропе (які называецца Царом Поўначы, таксама званым Зверам з Адкрыцця 13:1-10) разам з рэлігійным лідарам (які называецца Ілжэпракаам, таксама званым Апошнім Антыхрыстам і Двухрогім Зверам з Адкрыцця 13:11-17). Нягледзячы на тое, што чалавецтву патрэбна вяртанне Хрыста і ўсталяванне Яго Царства, многія ў свеце не звернуць увагу на гэтае пасланне ў 21 стагоддзі — яны будуць працягваць верыць розным версіям фальшывага евангелля Сатаны. Але свет атрымае сведчанне.

Успомніце, што Ісус вучыў:

¹⁴ І гэтае Евангелле Царства будзе прапаведана па ўсім свеце на сведчанне ўсім народам, і тады прыйдзе канец. (Мацвея 24:14)

Звярніце ўвагу, што Евангелле Царства дасягне свету як сведчанне, а потым прыйдзе канец. Гэты «канец» — пачатак «вялікай смутку».

Для гэтага ёсць некалькі прычын.

Адна з іх заключаецца ў тым, што Бог хоча, каб свет пачуў сапраўднае Евангелле да пачатку Вялікай Смутку (якая пачалася ў Евангеллі ад Матфея 24:21). Такім чынам, евангельскае пасланне з'яўляецца сведчаннем і папярэджаннем (пар. Езэкііля 3; Амоса 3:7). Гэта прывядзе да большай колькасці навяртанняў язычнікаў (Рымлянаў 11:25) і неязычнікаў (Рымлянаў 9:27) перад вяртаннем Ісуса.

Яшчэ адна прычына заключаецца ў тым, што сутнасць паслання будзе супярэчыць поглядам узыходзячай сілы Цара Паўночнага

Звера, а таксама Ілжэпрарока, канчатковага Антыхрыста. Гэтыя двое ў асноўным абяцаюць мір праз чалавечыя намаганні і рэлігійныя кампрамісы, але гэта прывядзе да канца (Мацвея 24:14-22) і знішчэння (пар. 1 Фесаланікійцаў 5:3).

Нягледзячы на тое, што Біблія кажа змагацца за першапачатковую сапраўдную веру (Юды 3), што слова Богае ёсць праўда (Ян 17:17) і што сапраўдныя хрысціяне павінны быць асобнымі ад тых, хто ідзе на кампрамісы з паганствам (2 Карынфянаў 6:14-17), многія будуць сцвярджаць, што іх «евангелле» (добрая вестка) прадугледжвае кампраміс, каб маглі існаваць мір і адзінства. На жаль, сапраўднае евангелле Царства Богага будзе лічыцца фальшывым евангеллем многімі з тых, хто прасоўвае экуменічныя і міжканфесійныя мэты Звера і Ілжэпрарока (апошняга Антыхрыста).

3-за знакаў і хлуслівых цудаў, звязаных з імі (2 Фесаланікійцаў 2:9), большасць людзей у свеце вырашыць паверыць хлусні (2 Фесаланікійцаў 2:9-12) замест евангельскай весткі.3-за няправільнага асуджэння тысячагадовага Царства Богага рымскімі католікамі, праваслаўнымі, лютэранамі і іншымі, многія памылкова сцвярджаюць, што пасланне тысячагадовага Евангелля Царства Богага — гэта ілжывае Евангелле, звязанае са Зверам і Антыхрыстам.

Перад пачаткам Вялікай Смутку верныя філадэльфійскія хрысціяне (Адкрыццё 3:7-13) будуць прапаведаваць тысячагадовае Евангелле Царства і казаць свету, што будуць рабіць некаторыя свецкія лідэры (у тым ліку Звер і Ілжэпрарок).

Яны падтрымаюць распаўсюджванне па ўсім свеце паслання пра тое, што Звер, Цар Поўначы, разам з Ілжэпрарокам, канчатковым Антыхрыстам, у рэшце рэшт знішчаць (разам з некаторымі іх саюзнікамі) ЗША і англа-нацыі Вялікабрытаніі, Канады, Аўстраліі і Новай Зеландыі (Данііл 11:24, 39) і што неўзабаве пасля гэтага яны

знішчаць арабска-ісламскую канфедэрацыю (Данііл 11:40-43), будуць дзейнічаць як інструменты дэманаў (Адкрыццё 16:13-14) і ў рэшце рэшт будуць змагацца з Ісусам Хрыстом пасля Яго вяртання (Адкрыццё 16:14; 19:19-20). Верныя філадэльфійцы (Адкрыццё 3:7-13) будуць абвясчаць, што тысячагадовае Царства Божае хутка наступіць.

Гэта, верагодна, прыцягне шырокае асвятленне ў СМІ і паспрыяе выкананню прароцтва з Матфея 24:14. Мы ў Працягваецца Царква Божая рыхтуюць літаратуру (на некалькіх мовах), дапаўняюць вэб-сайты і робяць іншыя крокі для падрыхтоўкі да «кароткай працы» (пар. Рымлянам 9:28), якая дапаможа Богу пераканацца, што словы з Матфея 24:14 дастаткова выкананы ў якасці сведчання пра будучы канец.

«Фальшывае евангелле», якое абвясчае сусветных лідараў (верагодна, нейкага «новага» тыпу вышэйшага лідара Еўропы разам з скампраметаваным пантыфікам, які будзе *прэтэнзія* (форма каталіцызму) не спадабаецца гэтае абвясчэнне — яны не захочуць, каб свет даведаўся, што яны насамрэч зрабляць (і могуць нават самі спачатку не паверыць у гэта, пар. Ісаія 10:5-7). Яны і/ці іх прыхільнікі, верагодна, таксама будуць ілжыва вучыць, што верныя філадэльфійскія хрысціяне будуць падтрымліваць экстрэмісцкую дактрыну (міленарызм) пра будучага антыхрыста. Якія б асуджэнні яны і/ці іх паслядоўнікі ні выказвалі ў адрас філадэльфійскіх вернікаў і Працягваецца Царква Божая справакуе пераслед (Данііла 11:29-35; Адкрыццё 12:13-15). Гэта таксама прывядзе да канца — пачатку Вялікай Смутку (Мацвея 24:21; Данііла 11:39; пар. Мацвея 24:14-15; Данііла 11:31), а таксама да 3 з паловай гадоў абароны для верных хрысціян Філадэльфіі (Адкрыццё 3:10; 12:14-16).

Звер і Ілжэпрарок будуць спрабаваць сілу, эканамічны шантаж, знакі, хлуслівыя цуды, забойствы і іншыя ціскі (Адкрыццё 13:10-

17; 16:14; Данііл 7:25; 2 Фесаланікійцаў 2:9-10), каб атрымаць кантроль. Хрысціяне будуць пытацца:

¹⁰ «Дакуль, святы і праўдзiвы Госпадзе, Ты не будзеш судзіць і адпомсціць за кроў нашу тым, хто жыве на зямлі?» (Адкрыццё 6:10)

На працягу стагоддзяў Божы народ задаваўся пытаннем: «Колькі часу пройдзе да вяртання Ісуса?»

Хоць мы і не ведаем ні дня, ні гадзіны, мы чакаем вяртання Ісуса (і ўсталявання тысячагадовага Царства Божага) ў 21 стагоддзі, заснаванае на многіх урыўках з Пісання (напрыклад, Мацвея 24:4-34; Псальма 90:4; Асіі 6:2; Лукі 21:7-36; Паслання да Габрэяў 1:1-2; 4:4,11; 2 Пятра 3:3-8; 1 Фесаланікійцаў 5:4), некаторыя часткі якіх мы зараз бачым выкананнем.

Калі Ісус не ўмяшаецца, чалавецтва знішчыць усё жывое:

²¹ Бо тады будзе вялікая смуток, якой не было ад пачатку свету дагэтуль, і не будзе. ²² І калі б не скароціліся тыя дні, не выратавалася б ніякая плоць; але дзеля выбраных тыя дні скароцяцца. (Мацвея 24:21-22)

²⁹ Адразу пасля смутку тых дзён сонца памеркне, і месяц не дасць свайго святла; зоркі будуць падаць з неба, і сілы нябесныя пахіснуцца. ³⁰ Тады з'явіцца на небе знак Сына Чалавечага, і тады заплачуць усе плямёны зямныя і ўбачаць Сына Чалавечага, які ідзе на аблоках нябесных з сілай і вялікай славай. ³¹ І пашле Ён анёлаў Сваіх з гучнай трубой, і яны збяруць выбраных Ягоных ад чатырох вятроў, ад аднаго краю неба да другога. (Мацвея 24:29-31)

Царства Божае — гэта тое, што патрэбна свету.

Паслы Каралеўства

Якая твая роля ў Каралеўстве?

Прама зараз, калі вы сапраўдны хрысціянін, вы павінны быць паслом Ісуса і Царства Божага. Звярніце ўвагу на тое, што напісаў апостал Павел:

²⁰ Дык вось, мы — паслы ад імя Хрыста, быццам Бог просіць праз нас: ад імя Хрыста просім вас: памірыцеся з Богам. (2 Карынфянаў 5:20)

¹⁴ Дык вось, станьце, падперазаўшыся праўдай, апрануўшыся ў панцыр праведнасці, ¹⁵і абуўшы ногі ў гатоўнасць абвяшчаць Евангелле міру; ¹⁶а найперш вазьміце шчыт веры, якім вы зможаце патушыць усе распаленыя стрэлы бязбожніка. ¹⁷ І шлем збаўлення вазьміце, і меч Духа, які ёсць слова Божае; ¹⁸ заўсёды маліцеся ўсялякай малітвай і просьбай у Духу, дбаючы пра гэта з усёй цярдлівасцю і просьбай за ўсіх святых, ¹⁹і каб мне было дадзена слова, каб я мог адкрыць вусны мае, каб смела абвяшчаць таямніцу Евангелля, ²⁰для якой я пасланнік у кайданых, каб пра яе смела гаварыць, як мне належыць гаварыць (Эфесянаў 6:14-20)

Хто такі пасол? *Мэрыям-Вэбстэр* мае наступнае вызначэнне:

1: афіцыйны пасланнік; *асабліва*: дыпламатычны агент найвышэйшага рангу, акрэдытаваны пры замежным урадзе або суверэне ў якасці пастаяннага прадстаўніка свайго ўрада або суверэна, або прызначаны для спецыяльнага і часта часовага дыпламатычнага даручэння

2а: упаўнаважаны прадстаўнік або пасланнік

Калі вы сапраўдны хрысціянін, вы афіцыйны пасланнік Хрыста! Звярніце ўвагу на тое, што напісаў апостал Пётр:

⁹ Але вы — род выбраны, царскае святарства, народ святы, людзі, узятыя пад уладанне Яго, каб абвяшчаць хвалу Таго, Хто паклікаў вас з цемры ў цудоўнае Сваё святло; ¹⁰ якія калісьці не былі народамі, а цяпер — народ Божы; якія не былі міласэрныя, а цяпер міласэрныя. (1 Пятра 2:9-10)

Як хрысціяне, мы павінны быць часткай святой нацыі.

Якая нацыя цяпер святая?

Ну, безумоўна, ніякае з царстваў гэтага свету, але ў рэшце рэшт яны стануць часткай Царства Хрыста (Адкрыццё 11:15). Менавіта Божы народ, Яго Царства святое.

Як паслы, мы звычайна не ўдзельнічаем у непасрэднай палітыцы народаў гэтага свету. Але мы павінны жыць Божым шляхам жыцця ўжо цяпер (гл. таксама бясплатную электронную кнігу, даступную па спасылцы www.cog.org пад назвай: [Хрысціяне: паслы Царства Богага, біблейскія інструкцыі па жыцці хрысціян](#) Жывучы Божым шляхам жыцця зараз, мы лепш разумеем, чаму Божыя шляхі найлепшыя, каб у Яго Царстве мы маглі быць царамі і святарамі і валадарыць з Хрыстом на зямлі:

⁵ Таму, хто палюбіў нас і абмыў нас ад грахоў нашых у Сваёй крыві, ⁶ і зрабіў нас царамі і святарамі Богу Свайму і Айцу, Яму слава і ўлада на вякі вякоў. Амін. (Адкрыццё 1:5-6)

¹⁰ І зрабіў нас царамі і святарамі Богу нашаму; і мы будзем валадарыць на зямлі. (Адкрыццё 5:10)

Адным з будучых аспектаў станаўлення царамі і святарамі будзе навучанне тых, хто тады смяротны, хадзіць шляхамі Бога:

¹⁹ Бо народ будзе жыць на Сіёне ў Ерусаліме; ты больш не будзеш плакаць; Ён будзе вельмі міласэрны да цябе на голас твайго крыку; калі пачуе яго, Ён адкажа табе. ²⁰ І хоць Гасподзь дае вам хлеб нягод і ваду смутку, вашы настаўнікі больш не будуць загнаныя ў кут, але вашы вочы будуць бачыць вашых настаўнікаў. ²¹ Вушы твае пачуюць слова за табою: «Гэта дарога, ідзі па ёй», калі ты збочыш направа ці калі збочыш налева. (Ісая 30:19-21)

Хоць гэта прароцтва для тысячагадовага царства, у наш час хрысціяне павінны быць гатовыя вучыць:

¹² ... да гэтага часу вы павінны быць настаўнікамі (Габрэяў 5:12)

¹⁵ Але Госпада Бога святіце ў сэрцах вашых і будзьце заўсёды гатовыя даць адказ кожнаму, хто пытаецца ў вас пра вашу надзею, з пакарай і страхам (1 Пятра 3:15).

Біблія паказвае, што многія з найбольш верных хрысціян, непасрэдна перад пачаткам Вялікай Смутку, будуць вучыць многіх:

³³ І тыя з людзей, хто разумее, навучаць многіх (Данііла 11:33)

Такім чынам, вучыцца і ўзрастаць у ласцы і ведах (2 Пятра 3:18) — гэта тое, чым мы павінны займацца зараз. Частка вашай ролі ў Царстве Божым — умець вучыць.

А для больш верных, філадэльфійскіх хрысціян (Адкрыццё 3:7-13), гэта таксама будзе ўключаць падтрымку важнага евангельскага сведчання перад пачаткам тысячагадовага Царства Божага (пар. Матфея 24:14).

Пасля ўстанаўлення Царства Божага народ Божы будзе выкарыстаны для аднаўлення пашкоджанай планеты:

¹² Тыя, хто з вас, забудуюць старыя руіны; Ты аднавіш падмурак многіх пакаленняў; і будуць называць Цябе Аднаўляльнікам разбурэнняў, Аднаўляльнікам вуліц для жыхарства. (Ісая 58:12)

Такім чынам, народ Божы, які жыве паводле Божага шляху ў гэты век, палегчыць людзям жыццё ў гарадах (і ў іншых месцах) падчас гэтага часу аднаўлення на працягу тысячагоддзя.

Свет сапраўды стане лепшым месцам. Мы павінны быць пасламі Хрыста зараз, каб таксама служыць у Яго Царстве.

Сапраўднае евангельскае пасланне пераўтваральнае

Ісус сказаў: «Калі вы застанецеся ў слове Маім, дык вы сапраўды Мае вучні. Зі пазнаеце праўду, і праўда зробіць вас свабоднымі» (Ян 8:31-32). Веданне праўды пра Евангелле Царства Божага вызваляе нас ад пасткі ілжывых надзей гэтага свету. Мы можам смела падтрымліваць план, які працуе — Божы план! Сатана падмануў увесь свет (Адкрыццё 12:9), і Царства Божае — гэта сапраўднае рашэнне. Нам трэба адстойваць праўду і абараняць яе (пар. Ян 18:37).

Евангельская вестка — гэта больш, чым проста асабістае збаўленне. Добрая вестка пра Царства Божае павінна пераўтварыць чалавека ў гэтым веку:

² І не дастасоўвайцеся да гэтага свету, але пераўтварайцеся абнаўленнем розуму вашага, каб вы маглі пазнаць, што ёсць добрая, прыемная і дасканалая воля Божая. (Рымлянаў 12:2)

Сапраўдныя хрысціяне пераўтвараюцца, каб служыць Богу і іншым:

²² Рабы, ва ўсім слухайцеся гаспадароў вашых паводле цела, не на выгляд, каб людзям дагаджаць, але ў шчырасці сэрца, баючыся Бога. ²³ І ўсё, што вы робіце, рабіце ад душы, як Госпаду, а не людзям, ²⁴ ведаючы, што ад Госпада атрымаеце ўзнагароду спадчыны, бо вы служыце Госпаду Хрысту (Каласянаў 3:22-24)

²⁸ Дык вось, прымаючы Царства непахіснае, маймо ласку, каб служыць Богу прыемна з павагай і страхам перад Богам (Габрэяў 12:28).

Сапраўдныя хрысціяне жывуць інакш, чым гэты свет. Мы прымаем Божыя стандарты адносна таго, што правільна, а што няправільна, вышэй за сусветныя. Праведнікі жывуць верай (Габрэяў 10:38), бо ў наш час патрэбна вера, каб жыць паводле Богага шляху. Хрысціяне лічыліся настолькі адрознымі ад свету, у якім яны жылі, што іх лад жыцця ў Новым Запавеце называўся «Шляхам» (Дзеі 9:2; 19:9; 24:14,22). Свет жыве эгаістычна, падмануты пад уладай сатаны, па шляху, які называюць «шляхам Каіна» (Юды 11).

Евангелле Царства Богага — гэта пасланне праведнасці, радасці і міру (Рымлянаў 14:17). Прароцкае слова, правільна зразуметае, суцяшае (пар. 1 Карынфянаў 14:3; 1 Фесаланікійцаў 4:18), асабліва калі мы назіраем, як свет разбураецца (пар. Лк. 21:8-36). Сапраўдны хрысціянскі лад жыцця вядзе да духоўнага багацця і фізічных дабраславенняў (Марка 10:29-30). Менавіта таму тыя, хто жыве паводле яго, разумеюць, што свету патрэбна Царства Богага. Хрысціяне — паслы Царства Богага.

Хрысціяне ўскладаюць сваю надзею на духоўнае, а не на фізічнае, хоць мы і жывем у фізічным свеце (Рымлянам 8:5-8). У нас ёсць

«надзея Евангелля» (Каласянаў 1:23). Гэта тое, што разумелі раннія хрысціяне, чаго многія з тых, хто вызнае Ісуса сёння, не разумеюць па-сапраўднаму.

6. Грэка-рымскія цэрквы вучаць, што Царства важнае, але...

Грэка-рымскія цэрквы вераць, што яны вучаць пра аспекты Царства Божага, але маюць праблемы з сапраўдным разуменнем таго, што яно такое на самой справе. Напрыклад, *Каталіцкая энцыклапедыя* вучыць пра царства гэтак:

Хрыстова... На кожным этапе Яго вучэння прышэсце гэтага Царства, яго розныя аспекты, яго дакладнае значэнне, спосаб яго дасягнення складаюць асноўную частку Яго прамоваў, настолькі, што Яго прамова называецца «евангеллем Царства»... яны пачалі гаварыць пра Царкву як пра «Царства Божае»; пар. Кал., 1:13; 1 Фес., 2:12; Адкр., 1:6, 9; 5:10 і г.д. ...гэта азначае Царкву як гэтую Боскую ўстанову... (Папа Г. Царства Божае. *Каталіцкая энцыклапедыя*, том VIII. 1910).

Нягледзячы на тое, што вышэйзгаданае спасылалася на «Кал., 1:13; 1 Фес., 2:12; Адкр., 1:6:9; 5:10», калі вы пашукаеце іх, то ўбачыце, што ні ў адным з гэтых вершаў нічога не гаворыцца пра **Царква** быць Царствам Божым. Яны вучаць, што вернікі будуць часткай Царства Божага або што гэта царства Ісуса. Біблія папярэджвае, што многія зменяць евангелле або звернуцца да іншага, няпраўдзівага (Галатаў 1:3-9). На жаль, многія зрабілі гэта.

Ісус вучыў: «Я ёсць шлях і праўда і жыццё. Ніхто не прыходзіць да Айца, як толькі праз Мяне» (Ян 14:6). Пётр вучыў: «І няма ні ў кім іншым збаўлення, бо няма іншага імя пад небам, дадзенага людзям, якім належала б нам выратавацца» (Дзеі 4:12). Пётр казаў габрэям, што ўсе павінны мець веру, каб пакаяцца і прыняць Ісуса, каб быць выратаванымі (Дзеі 2:38).

У адрозненне ад гэтага, нябожчык Папа Францішак вучыў, што атэісты без Ісуса могуць быць выратаваны добрымі справамі! Ён

таксама вучыць, што габрэі могуць быць выратаваны без прыняцця Ісуса! Акрамя таго, ён і некаторыя грэка-рымляне, здаецца, таксама лічаць, што небіблейская версія «Марыі» з'яўляецца ключом да Евангелля, а таксама ключом да экуменічнага і міжканфесійнага адзінства. На жаль, яны і іншыя не разумеюць важнасці Ісуса Ні сапраўднага Евангелля Царства Божага. Многія прапагандуюць ілжывыя евангеллі.

Многія жадаюць хадзіць тым, што бачаць, і мець веру ў свеце. Новы Запавет вучыць, што хрысціяне павінны глядзець угору:

² Думайце пра тое, што ўгор'і, а не пра тое, што на зямлі.
(Каласянаў 3:2)

⁷ Бо мы ходзім верай, а не бачаннем. (2 Карынфянаў 5:7)

Тым не менш, Папа Пій XI вучыў жыць паводле таго, што ён бачыць у сваёй царкве:

...Каталіцкі Касцёл...гэта Валадарства Хрыстова на зямлі.
(Энцыкліка Пія *Якія першыя?*).

Гэты *КаталіцкаяБіблія 101* На сайце сцвярджаецца, што «Царства Божае было ўстаноўлена на зямлі Ісусам Хрыстом у 33 годзе нашай эры ў форме Яго Царквы на чале з Пятром... Каталіцкай Царквой». Аднак тысячагадовае Царства Божае не тут, і гэта не Рымская Царква. Калі яно прыйдзе, яно будзе на зямлі. Нягледзячы на тое, што сапраўдная Царква Божая мае «ключы ад Царства» (Мацвея 16:19), тыя, хто сцвярджае, што царква — гэта Царства Божае, «забралі ключ пазнання» (Лукі 11:52).

Рымская царква настолькі рашуча вучыць супраць хуткага надыходу зямнога тысячагадовага Царства Божага, што гэта фактычна адзіная «дактрына Антыхрыста», пералічаная ў афіцыйным *Катэхізіс Каталіцкага Касцёла*:

676 Падман Антыхрыста ўжо пачынае набываць форму ў свеце кожны раз, калі робіцца заява аб рэалізацыі ў гісторыі той месіянскай надзеі, якая можа быць рэалізавана толькі па-за гісторыяй праз эсхаталагічны суд. Царква адхіліла нават мадыфікаваныя формы гэтай фальсіфікацыі Царства, якое надыходзіць, пад назвай міленарызм... (Катэхізіс Каталіцкага Касцёла. *Imprimatur Potest + Кардынал Іосіф Ратцынгер. Doubleday, NY 1995, с. 194*)

На жаль, тыя, хто згодны з гэтай пазіцыяй, у рэшце рэшт сутыкнуцца з сур'ёзнымі праблемамі з абвяшчэннем Евангелля Царства Богага. Некаторыя зробіць жудасныя крокі супраць тых, хто абвяшчае гэта (Данііла 7:25; 11:30-36). Але, вы можаце падумаць, хіба не ўсе, хто вызнае Ісуса як Госпада, будуць у Царстве? Не, не будуць. Звярніце ўвагу на словы Ісуса:

²¹ Не кожны, хто кажа Мне: "Госпадзе, Госпадзе", увойдзе ў Царства Нябеснае, але той, хто выконвае волю Айца Майго Нябеснага. ²² Многія скажуць Мне ў той дзень: «Госпадзе, Госпадзе! хіба мы не прарочылі імем Тваім, ці не выганялі мы дэманаў імем Тваім, ці не рабілі мы шмат цудаў імем Тваім?» ²³ І тады абвяшчу ім: «Я ніколі не ведаў вас; адыдзіце ад Мяне, хто чыніць беззаконне!» (Мацвея 7:21-23)

Апостал Павел адзначыў, што «таямніца беззаконня» «ўжо дзейнічала» (2 Фесаланікійцаў 2:7) у яго час. Гэтае беззаконне таксама звязана з тым, пра што Біблія папярэджвае ў канцы часоў, што называецца «таямніцай Вавілона вялікага» (Адкрыццё 17:3-5).

«Таямніца беззаконня» звязана з тымі, хто называе сябе хрысціянамі і верыць, што ім не трэба выконваць Дзесяць Божых заповедзяў і г.д., і/або што з іх існуе так шмат прымальных

выключэнняў, і/або што існуюць прымальныя формы пакаяння за парушэнне Богага закону, таму, хоць яны думаюць, што маюць форму Богага закону, яны не прытрымліваюцца формы хрысціянства, якую Ісус ці Яго апосталы прызналі б законнай.

Грэка-рымляне падобныя да фарысеяў, якія парушалі Божыя заповедзі, але сцвярджалі, што іх традыцыі робяць гэта прымальным — Ісус асудзіў такі падыход (Мацвея 15:3-9)! Ісае таксама папярэджаў, што людзі, якія сцвярджаюць, што яны Божыя, будуць бунтаваць супраць Яго закону (Ісае 30:9). На жаль, гэты беззаконны бунт мы бачым і па сённяшні дзень.

Яшчэ адна «загадка» заключаецца ў тым, што Рымская царква, відаць, верыць, што яе мілітарысцкія экуменічныя і міжканфесійныя мэты прывядуць да міру і небіблейскай версіі Царства Богага на зямлі. Пісанне папярэджвае аб будучым экуменічным адзінстве, якое, як яно вучыць, будзе паспяховым на працягу некалькіх гадоў (заўвага: *Новая Іерусалімскае Біблія* паказаны пераклад, зацверджаны католікамі):

⁴ Яны ўпалі перад цмокам, бо ён даў зверу сваю ўладу; і яны ўпалі перад зверам, кажучы: «Хто можа параўнацца са зверам? Хто можа змагацца з ім?» ⁵ Зверу дазвалялася выказваць сваю пахвалу і блюзнерства і быць актыўным на працягу сарака двух месяцаў; ⁶ і яно вымаўляла свае блюзнерствы супраць Бога, супраць Яго імя, Яго нябеснай сцініі і ўсіх тых, хто там жыве. ⁷ Яму было дазволена ваяваць супраць святых і перамагаць іх, і дадзена была ўлада над кожным родам, народам, мовай і племенем; ⁸ і будуць пакланяцца яму ўсе людзі свету, гэта значыць усе, чыё імя не было запісана ад стварэння свету ў кнізе жыцця ахвярнага Ягняці. ⁹ Хай кожны, хто можа пачуць, паслухае: ¹⁰ Хто ў палон, той у палон, хто пад смерць ад меча, той пад смерць ад меча. Вось чаму святых павінны мець царплівасць і веру. (Адкрыццё 13:4-10)

Біблія папярэджвае пра адзінства Вавілона ў канцы часу:

¹ Адзін з сямі анёлаў, якія мелі сем чаш, прыйшоў і сказаў мне: «Падыдзі сюды, і я пакажу табе пакаранне вялікай распусніцы, якая сядзіць каля багатых вод, ² з якой распуснічалі ўсе цары зямлі, і якая віном свайго распусты ап'яніла ўсё насельніцтва свету». ³ Ён узяў мяне ў духу ў пустыню, і там я ўбачыў жанчыну, якая сядзела на пунсовым зверы, які меў сем галоў і дзесяць рагоў, і на якім былі напісаны блюзнерскія назвы. ⁴ Жанчына была апранута ў пурпуру і пунсова, ззяла золатам, каштоўнымі камянямі і жэмчугам і трымала залаты кубак для віна, напоўнены агіднай брыдотай яе распусты; ⁵ **На лбе ў яе было напісана імя, загадкавае імя: «Вялікі Вавілон, маці ўсіх распусніц і ўсіх агідных звычаяў на зямлі».** ⁶ Я бачыў, што яна была п'яная, п'яная крывёю святых і крывёю мучанікаў Ісуса; і калі я ўбачыў яе, я быў цалкам збянтэжаны. (Адкрыццё 17:1-6)

⁹ Гэта патрабуе кемлівасці. **сем галоў — гэта сем пагоркаў**, на якім сядзіць жанчына ... ¹⁸ Жанчына, якую ты бачыў, **вялікі горад** які мае ўладу над усімі валадарамі на зямлі». (Адкрыццё 17:9,18)

¹ Пасля гэтага я ўбачыў іншага анёла, які сыходзіў з неба, якому была дадзена вялікая ўлада; зямля заззяла ад славы ягонай. ² На ўсю моц ён закрычаў: «Вавілон упаў, **Вялікі Вавілон** упаў і стаў прытулкам д'яблаў і прытулкам для кожнага нячыстага духу і бруднай, агіднай птушкі. ³ Усе народы пілі віно яе распусты; кожны цар на зямлі распуснікаваў з ёю, і кожны купец разбагацеў ад яе распусты. ⁴ Іншы голас прамовіў з нябёсаў; я пачуў, як ён сказаў: «**Выйдзіце ад яе, народ мой, каб не паўдзельнічаць у яе злачынствах і не цярпець тых самых пошасцяў.** ⁵ Яе грахі дасягнулі неба, і Бог памятае

пра яе злачынствы: абыходзься з ёй так, як яна абыходзілася з іншымі. ⁶ Ёй трэба заплаціць удвая больш, чым яна спагнала. Яна павінна выпіць кубак уласнай сумесі ўдвая мацнейшай. ⁷ Кожная з яе пышных оргій суправаджаецца катаваннямі ці пакутамі. «Я ўзведзена на трон як каралева, — думае яна, — я не ўдава і ніколі не зведаю гора». ⁸ Бо ў адзін дзень на яе абрынуцца пошасці: хваробы, плач і голад. Яна будзе спалена дашчэнту. Магутны Гасподзь Бог, Які асудзіў яе. ⁹ «Будзе плач і плач па ёй сярод цароў зямлі, якія з ёй распуснічалі і ладзілі з ёй оргіі. Яны ўбачаць дым ад яе гарэння» (Адкрыццё 18:1-9)

У кнізе прарока Захарыя Біблія папярэджвае пра надыход Вавілона і паказвае, што сапраўднага адзінства не будзе, пакуль *пасля* Ісус вяртаецца:

¹⁰ Сцеражыцеся, сцеражыцеся! Уцякайце з зямлі паўночнай, — кажа Гасподзь, — бо Я расьсеяў вас па чатырох вятрах нябесных, — кажа Гасподзь. ¹¹ Сцеражыся! Зрабі свой уцёк, **Сіён, які цяпер жыве з дачкой Вавілона!**

¹² Бо Гасподзь Саваоф кажа гэта, бо Слава даручыла мне пра народы, якія абрабавалі цябе: «Хто дакранаецца да цябе, той дакранаецца да зрэнкі майго вока». ¹³ І вось, Я пакажу на іх руку Сваю, і яны будуць абрабаваны тымі, каго яны паняволілі. Тады вы даведаецеся, што Гасподзь Саваоф паслаў Мяне. ¹⁴ Весяліся і спявай, дачка Сіёна, бо цяпер Я іду жыць сярод цябе, — кажа Гасподзь! ¹⁵ І ў той дзень многія народы звярнуцца да Госпада, і яны стануць Яго народам, і будуць жыць сярод вас, і тады вы даведаецеся, што Гасподзь Саваоф паслаў мяне да вас. ¹⁶ Яхвэ завалодае Іудзеяй, сваёй доляй у Святой Зямлі, і зноў зробіць сваім выбарам Іерусалім (Захарыя 2:10-16;

звярніце ўвагу, што ў версіях KJV/NKJV вершы пазначаны як Захарыя 2:6-12).

Экуменічныя і міжканфесійныя рухі, якія прасоўваюць Арганізацыя Аб'яднаных Нацый, Ватыкан, многія пратэстанцкія і праваслаўныя лідары, выразна асуджаюцца Бібліяй і не павінны заахвочвацца. Ісус папярэджваў тых, хто *прэтэндуючы* ісці за Тым, хто «звядзе многіх» (Мацвея 24:4-5). Шмат экуменізму звязана з адкрыццём першай пячаткі з Адкрыцця 6:1-2, таксама вядомай як «белы вершнік» з Адкрыцця (які НЕ з'яўляецца Ісусам) і распусніца з Адкрыцця 17.

Як і Захарыя, апостал Павел таксама вучыў, што сапраўднага адзінства веры не будзе, пакуль *пасля* Ісус вяртаецца:

¹³ пакуль мы ўсе не дасягнем адзінства ў веры і пазнанні Сына Божага і не сфармуем дасканалы Чалавека, цалкам сталага ў паўнаце самога Хрыста. (Эфесеяў 4:13)

Тыя, хто лічыць, што гэтае адзінства наступіць да вяртання Ісуса, памыляюцца. Насамрэч, калі Ісус вернецца, Яму давядзецца разбурыць адзінства народаў, якія аб'яднаюцца супраць Яго:

^{11:15} Тады сёмы анёл затрубіў, і на небе пачуліся галасы, якія крычалі: «Царства свету сталася царствам Госпада нашага і Хрыста Ягонага, і Ён будзе валадарыць на векі вечныя».

¹⁶ Дваццаць чатыры старцы, якія сядзелі перад Богам, упалі ніцма і дакрануліся лбамі да зямлі, пакланяючыся Богу

¹⁷ такімі словамі: «Мы дзякуем Табе, Усемагутны Госпадзе Божа, Ты, Хто ёсць, Ты, Хто быў, за тое, што Ты прыняў Сваю вялікую сілу і пачаў Сваё валадаранне». ¹⁸ «Народы ўзбунтаваліся, і вось настаў час Твайёй адплаты, і суда над мёртвымі, і ўзнагароды Тваім слугам, прарокам, і святым, і тым, хто баіцца Твайго імя, малым і вялікім. Настаў час знішчыць тых, хто знішчае зямлю» (Адкрыццё 11:15-18).

^{19:6} І я пачуў нешта накшталт галасоў велізарнага натоўпу, падобных да шуму акіяна ці гучнага грому, якія адказвалі: «Алілуя! Пачалося Валадарства Госпада Бога нашага Усемагутнага...» ¹⁹ Тады я ўбачыў звера і ўсіх цароў зямлі з іх войскамі, сабраных разам, каб змагацца з Вершнікам і яго войскам. ²⁰ Але звер быў узяты ў палон разам з ілжэпарокам, які тварыў цуды ад імя звера і праз іх падмануў тых, хто прыняў кляймо звера і пакланяўся яго статуі. Іх абодвух жывцом кінулі ў вогненнае возера, якое палае серай. ²¹ Усе астатнія былі забітыя мячом Вершніка, які выйшаў з яго вуснаў, і ўсе птушкі насыціліся іх мясам... ^{20:4} Потым я ўбачыў троны, на якіх яны селі, і ім была дадзена ўлада судзіць. Я ўбачыў душы ўсіх, хто быў абезгалоўлены за сведчанне пра Ісуса і за прапаведанне слова Божага, і тых, хто адмовіўся пакланяцца зверу або яго статуі і не прыняў кляйма на лоб і рукі свае; яны ажылі і валадарылі з Хрыстом тысячу гадоў. (Адкрыццё 19:6,19-21; 20:4, NJB)

Звярніце ўвагу, што Ісусу давядзецца знішчыць арміі свету, аб'яднаныя супраць Яго. Тады Ён і першыя святыя, якія ўваскрэслі, будуць валадарыць. Менавіта тады будзе сапраўднае адзінства веры. На жаль, многія будуць слухаць фальшывых прапаведнікаў, якія здаюцца добрымі, але такімі не з'яўляюцца, як папярэдтваў апостал Павел (2-е Карынфянаў 11:14-15). Калі б больш людзей сапраўды разумелі Біблію і Евангелле Царства Божага, менш людзей змагаліся б супраць Ісуса пасля Яго вяртання.

7. Чаму менавіта Царства Божае?

Хоць людзям падабаецца думаць, што мы такія разумныя, наша разуменне мае абмежаванні, аднак Божае «разуменне бясконцае» (Псалём 147:5).

Вось чаму спатрэбіцца Божае ўмяшанне, каб выправіць гэтую планету.

Хоць многія вераць у Бога, пераважная большасць людзей не жадае рабіць тое, што Ён кажа, і жыць так, як Ён *Ён* сапраўды накіроўвае. Звярніце ўвагу на наступнае:

⁸ Ён паказаў табе, чалавеча, што такое дабро; і чаго патрабуе ад цябе Гасподзь: толькі рабіць справядлівасць, любіць міласэрнасць і пакорліва хадзіць з Богам тваім? (Міхей 6:8)

Ісці пакорліва з Бог — гэта не тое, да чаго чалавецтва сапраўды гатова ісці. З часоў Адама і Евы (Быццё 3:1-6) людзі, нягледзячы на Яго заповедзі (Зыход 20:3-17), выбіралі спадзявацца на сябе і свае прыярытэты вышэй за Божыя (Зыход 20:3-17).

Кніга Прыпавесцяў вучыць:

⁵ Спадзявайся на Госпада ўсім сэрцам тваім і не абапірайся на розум свой; ⁶ Ва ўсіх шляхах тваіх пазнавай Яго, і Ён накіруе сцежкі твае. ⁷ Не будзь мудрым у сваіх вачах; бойся Госпада і ўхіляйся ад зла. (Прыказкі 3:5-7)

Тым не менш, большасць людзей не будуць сапраўды давяраць Богу ўсім сваім сэрцам і не будуць чакаць, пакуль Ён накіруе іх крокі. Многія кажуць, што будуць рабіць тое, што хоча Бог, але не робяць гэтага. Чалавецтва было падманута сатаной (Адкрыццё 12:9) і паддалася пажадлівасцям свету і «жыццёвай гордасці» (1 Іаана 2:16).

Таму многія прыдумалі свае ўласныя рэлігійныя традыцыі і свецкія ўрады, бо лічаць, што ведаюць лепш за ўсё. Аднак яны гэтага не робяць (пар. Ерамія 10:23) і большасць сапраўды не пакаяцца.

Вось чаму чалавецтву патрэбнае Царства Божае (пар. Мц. 24:21-22).

Разгледзьце Запаведзі Благаслаўлення

Адной з найбольш вядомых серый заяў Ісуса былі запаведзі благаслаўленняў, якія Ён даў у сваіх *Нагорная проповедзь* з алівак.

Звярніце ўвагу на некаторыя з Яго слоў:

³ «Шчаслівыя ўбогія духам, бо іх ёсць Царства Нябеснае.

⁴ Шчаслівыя тыя, хто смуткуе, бо яны суцешацца. ⁵

Блажэнныя лагодныя, бо яны атрымаюць у спадчыну зямлю. ⁶ Шчаслівыя тыя, хто прагне і смагуе праведнасці,

бо яны будуць насычаны. ⁷ Блажэнныя міласэрныя, бо яны міласэрнасць атрымаюць. ⁸ Шчаслівыя чыстыя сэрцам,

бо яны Бога ўбачаць. ⁹ Шчаслівыя міратворцы, бо яны будуць названыя сынамі Божымі. ¹⁰ Шчаслівыя

тыя, каго пераследуюць за праведнасць, бо іх ёсць Царства Нябеснае. (Мацвея 5:3-10)

Менавіта ў Царстве Божым (пар. Мк. 4:30-31), якое Мацвей часта называе Царствам Нябесным (пар. Мацвея 13:31), спраўдзяцца гэтыя благаслаўленыя абяцанні. Менавіта ў Царстве Божым споўніцца абяцанне, што пакорлівыя атрымаюць у спадчыну зямлю, а чыстыя ўбачаць Бога. Чакайце добрых вестак пра благаслаўленні ў Царстве Божым!

Божыя шляхі правільныя

Праўда ў тым, што Бог ёсць любоў (1 Іаана 4:8,16) і Бог НЕ эгаістычны. Божыя законы паказваюць любоў да Бога і любоў да бліжняга (Марка 12:29-31; Якава 2:8-11). Шляхі свету эгаістычныя і заканчваюцца смерцю (Рымлянаў 8:6).

Звярніце ўвагу, што Біблія паказвае сапраўдным хрысціянам, што яны павінны выконваць заповедзі:

¹ Той, хто верыць, што Ісус ёсць Хрыстос, народжаны ад Бога, і кожны, хто любіць Таго, Хто нарадзіў, любіць і Таго, Хто ад Яго народжаны. ² Па гэтым пазнаем, што любім дзяцей Божых, калі любім Бога і выконваем Ягоныя заповедзі. ³ Бо гэта заключаецца ў любові да Бога, каб мы выконвалі Ягоныя заповедзі. І Ягоныя заповедзі

не абцяжарваюць. (1 Іаана 5:1-3)

Усе Божыя «заповедзі — праведнасць» (Псалём 119:172). Яго шляхі чыстыя (1 Ціта 1:15). На жаль, многія прынялі розныя формы «беззаконня» і не разумеюць, што Ісус прыйшоў НЕ для таго, каб парушыць закон ці прарокаў, а каб выканаць іх (Мацвея 5:17), растлумачыўшы іх сапраўдны сэнс і пашырыўшы іх па-за межамі таго, што многія думалі (напрыклад, Мацвея 5:21-28). Ісус вучыў, што «хто выконвае і вучыць іх, той будзе названы вялікім у Царстве Нябесным» (Мацвея 5:19) (тэрміны «Царства Божае» і «Царства Нябеснае» ўзаемазамёныя).

Біблія вучыць, што вера без спраў мёртвая (Якава 2:17). Многія сцвярджаюць, што ідуць за Ісусам, але не вераць у Яго вучэнне (Мацвея 7:21-23) і не пераймаюць Яго так, як павінны (пар. 1 Карынфянаў 11:1). «Грэх — гэта парушэнне закона» (1 Яна 3:4), і ўсе зграшылі (Рымлянам 3:23). Аднак Біблія паказвае, што міласэрнасць пераможа над судом (Якава 2:13), бо ў Бога сапраўды ёсць план для ўсіх (пар. Лукі 3:6).

Чалавечыя рашэнні, акрамя Божых шляхоў, не будуць працаваць. У тысячагадовым царстве Ісус будзе кіраваць «жалезным жазлом» (Адкрыццё 19:15), і дабро пераможа, калі людзі будуць жыць Божым шляхам. **УСЕ праблемы свету існуюць таму, што грамадства гэтага свету адмаўляецца падпарадкоўвацца Богу і Яго закону** Гісторыя паказвае, што чалавецтва не здольнае вырашаць праблемы грамадства:

⁶ Бо цялесныя думкі — смерць, а духоўныя — жыццё і мір.

⁷ Бо цялесныя думкі — гэта варожасць супраць Бога, бо яны не падпарадкоўваюцца закону Божаю, ды і не могуць падпарадкоўвацца. ⁸ Дык вось, тыя, хто жыве паводле плоці, не могуць дагадзіць Богу. (Рымлянам 8:6-8)

Хрысціяне павінны засяроджвацца на духоўным, і пасля пакаяння і хрышчэння ім даецца Божы Дух, каб рабіць гэта ў гэтым веку (Рымлянам 8:9), нягледзячы на нашы асабістыя слабасці:

²⁶ Бо бачыце, браты, пакліканне вашае, што не шмат мудрых паводле цела, не шмат моцных, не шмат высакародных пакліканых. ²⁷ Але Бог выбраў неразумнае свету, каб пасароміць мудрых, і слабое свету выбраў Бог, каб пасароміць магутных; ²⁸ і нязначнае свету, і пагарджанае выбраў Бог, і тое, чаго няма, каб знішчыць тое, што ёсць, ²⁹ каб ніякая плоць не хвалілася перад Яго прысутнасцю. ³⁰ Але ад Яго вы ў Хрысце Ісусе, Які стаў для нас мудрасцю ад Бога, і праведнасцю, і асвятчэннем, і адкупленнем, ³¹ каб, як напісана: «Хто хваліцца, няхай хваліцца ў Госпадзе» (1 Карынфянаў 1:26-31)

Хрысціяне павінны славіцца ў Божым плане! Мы ходзім верай цяпер (2 Карынфянаў 5:7), гледзячы ўгору (Каласянаў 3:2) з верай (Габрэяў 11:6). Мы будзем дабраславёныя за выкананне Божых заповедзяў (Адкрыццё 22:14).

Чаму Евангелле Царства Божага?

Пратэстанты схільныя адчуваць, што, прыняўшы Ісуса як збаўцу, яны шукаюць Царства Божага. Рымска-католікі вераць, што тыя, хто быў ахрышчаны, нават у немаўлячым узросце, увайшлі ў іх царкву як у гэтае Царства. Рымска-праваслаўныя католікі схільныя думаць, што праз сакрамэнты і г.д. яны шукаюць Царства Божага. У той час як хрысціяне павінны быць ахрышчаны, грэка-рымска-пратэстанты схільныя звяртацца да свету, каб вырашыць праблемы чалавецтва. Яны, як правіла, сканцэнтраваны на зямным (пар. Рымлянам 8:6-8).

Шукаць найперш Царства Божага (Мацвея 6:33) — гэта пажыццёвая мэта для хрысціян. Мэта не шукаць рашэнняў у свеце, а ў Бога і Яго шляхоў. Добрая вестка пра Царства Божае змяняе наша жыццё.

У Бібліі гаворыцца, што хрысціяне будуць кіраваць з Ісусам, але ці разумееце вы, што гэта азначае, што сапраўдныя хрысціяне будуць кіраваць гарадамі? Ісус вучыў:

¹² «Адзін вяльможны чалавек адправіўся ў далёкую краіну, каб атрымаць сабе каралеўства і вярнуцца. ¹³ Дык паклікаў ён дзесяць сваіх слуг, даў ім дзесяць мін і сказаў ім: «Рабіце гандаль, пакуль я не прыйду». ¹⁴ Але грамадзяне ненавідзелі яго і паслалі за ім пасольства, кажучы: «Мы не хочам, каб гэты чалавек валадарыў над намі».

¹⁵ «І вось, калі ён вярнуўся, атрымаўшы царства, тады ён загадаў паклікаць да сябе тых слуг, якім даў грошы, каб ён ведаў, колькі кожны чалавек зарабіў на гандлі. ¹⁶ Тады прыйшоў першы і сказаў: «Гаспадар, твая міна прынесла дзесяць мін». ¹⁷ І сказаў яму: «Добра, добры слуга! За тое, што ты быў верны ў малым, май уладу над дзесяццю гарадамі». ¹⁸ І прыйшоў другі і сказаў: «Гаспадар, твая міна

прынесла пяць мін». ¹⁹ Таксама сказаў яму: «І ты будзь над пяццю гарадамі» (Лк. 19:12-19).

Будзьце вернымі ў тым невялікім, што ў вас ёсць зараз. Хрысціяне будуць мець магчымасць кіраваць рэальнымі гарадамі, у рэальным царстве. Ісус таксама сказаў: «Мая ўзнагарода са Мною, каб аддаць кожнаму паводле ягоных учынкаў» (Адкрыццё 22:12). У Бога ёсць план (Ёў 14:15) і месца (Ян 14:2) для тых, хто сапраўды адгукнецца на Яго (Ян 6:44; Адкрыццё 17:14). Царства Божае рэальнае, і вы можаце быць яго часткай!

На пачатку 2016 года часопіс *Навука* быў артыкул пад назвай «Сіла натоўпу», у якім паказвалася, што штучны інтэлект і краўдсорсінг могуць вырашыць «злыя праблемы», з якімі сутыкаецца чалавецтва. Аднак у артыкуле не было тлумачэння таго, што такое зло, не кажучы ўжо пра тое, як яго вырашыць. Пазнейшае з'яўленне праграм штучнага інтэлекту, безумоўна, не вырашыла сусветных праблем.

Супрацоўніцтва, калі не прытрымлівацца сапраўдных шляхоў Бога, асуджана на правал у 21 стагоддзі, як гэта было пасля Вялікага патопу, калі чалавецтва сумесна будавала няўдалую Вавілонскую вежу (Быццё 11:1-9).

Праблемы ў свеце, у такіх месцах, як Блізкі Усход (нягледзячы на чаканыя часовыя выгады, напрыклад, Данііла 9:27а; 1 Фесаланікійцаў 5:3), не будуць вырашаны людзьмі — нам патрэбен мір Царства Божага (Рымлянаў 14:17).

Праблемы міжнароднага тэрарызму, нягледзячы на чаканыя поспехі, не будуць вырашаны (пар. Езэкііль 21:12) падманутымі ў Арганізацыі Аб'яднаных Нацый (пар. Адкрыццё 12:9) — нам патрэбныя радасць і суцяшэнне Царства Божага.

Праблемы навакольнага асяроддзя НЕ будуць вырашаны міжнародным супрацоўніцтвам, бо народы свету дапамогуць знішчыць зямлю (Адкрыццё 11:18), але яны будуць вырашаны Царствам Божым.

Праблемы сэксуальнай распусты, абортаў і продажу частак чалавечага цела не будуць вырашаны ЗША (гл. Адкрыццё 18:13), а Царствам Божым.

Велізарны доўг ЗША, Вялікабрытаніі і многіх іншых краін будзе вырашаны не праз міжнароднае пасярэдніцтва, а ў рэшце рэшт (пасля знішчэння, згодна з Авакумам 2:6-8) Царствам Божым.

Невучтва і няправільнае навучанне не будуць вырашаны Арганізацыяй Аб'яднаных Нацый — нам патрэбна Царства Божае. Рэлігійныя канфлікты не будуць сапраўды вырашаны ніякім экуменічным міжканфесійным рухам, які пагодзіцца на выратаванне без сапраўднага Ісуса з Бібліі. Грэх — гэта ПРАБЛЕМА ў свеце, і для гэтага нам патрэбна ахвяра Ісуса і Яго вяртанне ў Царстве Божым. Сучасная медыцынская навука не мае ўсіх адказаў на пытанні здароўя чалавека — нам патрэбна Царства Божае.

Праблемы голаду не вырашаць генетычна мадыфікаваныя арганізмы, якія падвяргаюць часткі свету рызыцы голаду з-за патэнцыйных масавых неўраджаяў — нам патрэбна Царства Божае.

Масавая беднасць у некаторых частках Афрыкі, Азіі і іншых месцах, хоць і атрымлівае карысць на працягу некаторага часу ад «Вавілона» канца часу (пар. Адкрыццё 18:1-19), не вырашыць праблему беднасці — нам патрэбна Царства Божае. Ідэя таго, што без Ісуса чалавецтва можа прынесці ўтопію ў гэты «цяперашні злы век», — гэта ілжывая Евангелле (Галатаў 1:3-10). Нам патрэбна Царства Божае.

Тысячагадовая фаза Царства Божага — гэта літаральнае царства, якое будзе ўстаноўлена на зямлі. Яно будзе заснавана на любячых законах Бога і на любячым Богу як лідэры. Святыя будуць валадарыць з Хрыстом тысячу гадоў (Адкрыццё 5:10; 20:4-6). Гэта царства будзе ўключаць тых, хто сапраўды належыць да Царквы Божай, але ні ў адным пісанні не гаворыцца, што Царства Божае насамрэч з'яўляецца Царквой (каталіцкай ці іншай). Рымская царква выступала супраць вучэння пра тысячагоддзе, а пазней яна будзе яшчэ мацней супрацьстаяць евангельскаму пасланню Бібліі, калі мы будзем набліжацца да канца. Гэта, верагодна, атрымае значнае асвятленне ў СМІ, што можа дапамагчы выканаць словы з Матфея 24:14.

У сваёй заключнай фазе Царства Божае будзе ўключаць у сябе «Новы Ерусалім, які сыходзіць з неба ад Бога» (Адкрыццё 21:2), і яго ўзросту не будзе канца. Больш не будзе неправеднасці, больш не будзе гора і больш не будзе смерці.

Пропаведзь і разуменне Евангелля Царства Божага — важная тэма Бібліі. Пра гэта вучылі аўтары Старога Завету. Пра гэта вучылі Ісус, Павел і Ян. Пра гэта вучылі найстарэйшыя «хрысціянскія» пропаведзі, якія захаваліся па-за межамі Новага Завету. Пра гэта вучылі хрысціянскія лідэры пачатку другога стагоддзя, такія як Палікарп і Мелітон. Мы ў Працягваецца Царква Божая вучыце пра гэта сёння. Успомніце, што Царства Божае — гэта першая тэма, пра якую, паводле Бібліі, прапаведаваў Ісус (Марка 1:14-15). Гэта таксама тое, пра што Ён прапаведаваў пасля свайго ўваскрасення (Дзеі 1:3), і гэта тое, чаго хрысціяне павінны шукаць у першую чаргу (Мацвея 6:33).

Евангелле не толькі пра жыццё і смерць Ісуса. Акцэнт Евангелля, якому вучылі Ісус і Яго паслядоўнікі, быў на будучым Царстве Божым. Евангелле Царства ўключае ў сябе збаўленне праз Хрыста, але таксама ўключае вучэнне пра канец чалавечых урадаў (Адкрыццё 11:15).

Памятайце, Ісус вучыў, што канец не наступіць, пакуль Евангелле Царства не будзе прапаведана свету на сведчанне ўсім народам (Мацвея 24:14). І гэтая прапаведзь адбываецца ўжо зараз. Ці хацелі б вы далучыцца да падтрымкі гэтай апошняй працы, працы ў канцы часу?

Добрая навіна заключаецца ў тым, што **Царства Божае — гэта рашэнне праблем, з якімі сутыкаецца чалавецтва** Тым не менш, большасць НЕ хоча гэтага падтрымліваць, не чуць пра гэта і не хоча верыць у праўду пра гэта. Божае Царства вечнае (Мацвея 6:13), а «гэты свет мінае» (1-ы да Карынянаў 7:31).

Абвяшчэнне сапраўднага Евангелля Царства Божага — гэта тое, што мы ў Працягваецца Царква Божая сур'ёзна ставяцца да гэтага. Мы імкнемся вучыць усяму, чаму вучыць Біблія (Мацвея 28:19-20), у тым ліку пра Царства Божае (Мацвея 24:14). Пакуль мы чакаем гэтага Царства, нам трэба вучыцца Божым шляхам і ісці паводле Яго, а таксама суцяшаць іншых, хто хоча верыць у праўду.

Хіба вы не павінны падтрымліваць абвяшчэнне Евангелля будучага Царства Божага? Ці паверыце вы ў Евангелле Царства Божага?

Працягваецца Царква Божая

Паштовую карэспандэнцыю для Працягваецца Царква Божая (**Continuing Church of God**) у ЗША можна накіроўваць на: 917 W. Grand Avenue, Unit 109, Grover Beach, California, 93433 USA; вэб-сайт www.ccoq.org.

Continuing Church of God (CCOG) Вэб-сайты

CCOG.ASIA Гэты сайт сканцэнтраваны на Азіі.

CCOG.IN Гэты сайт арыентаваны на людзей індыйскага паходжання.

CCOG.EU Гэты сайт арыентаваны на Еўропу.

CCOG.NZ Гэты сайт арыентаваны на Новую Зеландыю і іншых жыхароў брытанскага паходжання.

CCOG.ORG Гэта галоўны вэб-сайт Працягваецца Царква Божая Ён абслугоўвае людзей на ўсіх кантынентах. Ён змяшчае артыкулы, спасылкі і відэа.

CCOGCANADA.CA Гэты сайт арыентаваны на жыхароў Канады.

CCOGAfrica.ORG Гэты сайт арыентаваны на жыхароў Афрыкі.

CDLIDD.ES Працяг Царквы Божай. Гэта вэб-сайт на іспанскай мове для Працягваецца Царква Божая.

CG7.ORG Гэта вэб-сайт для тых, хто цікавіцца суботай, і для цэркваў, якія адзначаюць сёмы дзень — суботу.

PNIND.PH Царква Бога, якая працягваецца. Гэта вэб-сайт Філіпін Працягваецца Царква Божая Інфармацыя ёсць на англійскай і тагальскай мовах.

Вэб-сайты навін і гісторыі

COGWRITER.COM Гэты вэб-сайт з'яўляецца важным інструментам для абвяшчэння і змяшчае навіны, вучэнне, гістарычныя артыкулы, відэа і прарочыя абнаўленні.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Гэта лёгказапамятны вэб-сайт з артыкуламі і інфармацыяй па гісторыі царквы.

BIBLENEWSPROPHECY.NET і BNPI.NET Гэта вэб-сайты анлайн-радыё, якія асвятляюць навіны і біблейскія тэмы на некалькіх мовах.

YouTube і BitChuteВідэаканалы для пропаведзяў і набажэнстваў

BibleNewsProphecy канал. Відэа прапаведзяў CCOG.

CCOGAfrica канал. Паведамленні CCOG на афрыканскіх мовах.

CCOG Animations канал для навучання аспектам хрысціянскіх вераванняў.

CDLIDDSermones На канале ёсць паведамленні на іспанскай мове.

ContinuingCOG канал. Відэа-пропаведзі CCOG.

На фота ніжэй паказаны некаторыя з нямногіх захаваных цэглы (плюс некаторыя, дададзеныя пазней) будынка ў Іерусаліме, які часам называюць Вячэрняй палацай, але лепш апісаць як Царква Божая на Заходнім узгорку Іерусаліма (цяпер ён называецца гарой Сіён):

Лічыцца, што гэта месца, магчыма, было самым раннім сапраўдным хрысціянскім будынкам царквы. Будынак, у якім прапаведавалася «Евангелле Царства Божага» Ісуса. Гэта быў будынак у Іерусаліме, які вучыў Евангеллю Царства Божага.

Таму і мы няспынна дзякуем Богу, што... вы, браты, сталі паслядоўнікамі царкваў Божых, якія ў Іудзеі ў Хрысце Ісусе. (1 Фесаланікійцаў 2:13-14)

Змагайцеся за веру, якая аднойчы была перададзена святым. (Юды 3)

Ён (Ісус) сказаў ім: «Я павінен прапаведаваць Царства Божае і іншым гарадам, бо для гэтага Я пасланы» (Лк 4, 43).

Шукайце ж Царства Божага, і ўсё гэта дадасца вам. Не бойся, малы статак, бо ёсць воля Айца вашага даць вам Царства. (Лк. 12:31-32)

І гэтае Евангелле Царства будзе прапаведана па ўсім свеце на сведчанне ўсім народам, і тады прыйдзе канец. (Мацвея 24:14)